

TRINITY

NEWSLETTER

Trinity Methodist Church Publication

BERITA TRINITY Terbitan Gereja Methodist Trinity

From the Pastor's Desk

- Pastor Vincent Lau

The greatest impact I received in 2021 Holy Week was the moment I nailed an iron nail to the cross in front of the Good Samaritan Chapel. I came to realize then that love could come with suffering which is evident in the case of Jesus who loved us so much that He suffered and died on the cross for our sake. Amid His suffering, He endured it for the love that He gave to the world. Why would love bring suffering and pain? Reflecting on the journey of Jesus to the Cross, I have come out with three reasons.

1. Love is sacrificing oneself for others, just like what Jesus had gone through as described in Isaiah 53:4-5,

"4 Surely he took up our pain and bore our suffering, yet we considered him punished by God, stricken by him, and afflicted. 5 But he was pierced for our transgressions, he was crushed for our iniquities; the punishment that brought us peace was on him, and by his wounds we are healed."

When we sacrifice ourselves for others, we need to give up our rights, and even need to bear the burdens of others.

2. Love is the fulfillment of God's will. When Jesus was on the cross, He said: *"It is finished."* Why? Because He fulfilled the words of the Scriptures (John 19: 28-30). He loves the Father, so He obeys and carries out the Father's will. He loves us so He accomplishes his mission by dying on the cross for our sake.

3. Love is forgiving. This is why Jesus said in Luke 23:34, *"Father, forgive them, because they do not know what they are doing"*. Amid His great suffering both physically and emotionally, Jesus was still keeping us in His mind. This is as what Proverbs 10:12 described, *"love covers over all wrongs"*.

Love could bring suffering because love involves self-sacrifice, fulfillment of God's will, and forgiveness, all of which are difficult to do. However, we need this type of love to build a community that conforms to God's will. TMC needs this type of love. Rev. Jabez once said that pastors are like firefighters because they often have to put out fires for many other people. Since young, I have often heard people say "I am badly hurt" in church while we seldom hear that from school, work, and family. Why? This is because we often talk about love in church, although many believers do not really understand "love". Therefore, when we begin to deny ourselves, to serve and forgive others, we will feel hurt. This stops people from loving and serving to avoid feeling hurt.

Love hurts, but it also brings joy, peace and hope. As in the early churches, described in Acts 2: 42-47,

"44 All the believers were together and had everything in common. 45 They sold property and possessions to give to anyone who had need. 46 Every day they continued to meet together in the temple courts. They broke bread in their homes and ate together with glad and sincere hearts,"

They did not count gain or loss. They did not care about winning or losing because they understood that love is about self-sacrifice, fulfillment and forgiveness. Therefore they could enjoy joy and peace, the fruit of love, and the Lord added to their number daily those who were being saved. Without this true love in a community of faith, even a casual remark, an innocent look or action can hurt people unintentionally. I believe that if we can build our church on true love that is willing to bear the pain of self-sacrifice, fulfillment and forgiveness, then TMC can bless more people, just like the early churches.

Does such true love exist in TMC? Of course, yes! Without this true love, there would be no three in one, meaning one church with three congregations. Without this true love, there would be no commitment and faithful service of many brothers and sisters. There would be no social concern ministry. Without this true love, one would not hear the beautiful testimonies of brothers and sisters. May TMC continue to show true love, the same love that Christ gives to the church.

牧者的话

2021年圣周最为深刻的印象，就是当我在副堂前将铁钉钉在十字架上的时刻。就在那时，我意识到原来爱也会带来痛苦，就如耶稣爱我们，爱到祂受尽苦楚，甚至死在十字架上。虽然祂承受极大痛苦，但祂不看为伤害，因为这是祂爱世人的表现。为什么爱有时会带来痛苦呢？当我反思耶稣的十架路程时，其中有三个原因。

第一、爱是舍己。就如耶稣，祂诚然担当我们的忧患，背负我们的痛苦；祂为我们的过犯受害，为我们的罪孽压伤（赛53: 4-5）。当我们为他人舍己，我们需要放弃自己的权利，甚至需要承担他人的难处。第二、爱是成全。当耶稣在十架上时，祂说：“成了”。为什么？因为祂应验（成全）了经上的话（约19: 28-30）。祂爱天父，所以祂顺服并成全父的旨意；因为祂爱人，所以祂完成任务，成全我们的需要。第三、爱是原谅。这也是为何耶稣说：“父啊，赦免他们，因为他们所作的，他们不知道。”（路23: 34）无论是身体或情感上，耶稣都在极大的痛苦中，但是祂仍然考虑着他人的需要。也难怪圣经告诉我们，爱能遮掩一切过错（箴10: 12）。

爱会带来痛苦，因为舍己，成全和原谅，从来都不是件容易的事。但是，要建立一个合神心意的社体，我们需要这样的爱，三一堂需要这样的爱。鸿恩牧师曾经说过，牧者都是救火员，因为常常要为许多人的关系灭火。自我年少懂事开始，就发现在教会常听见这句话“我很受伤”。我常想为什么？我们似乎很少在学校，工作和家庭中听见“我很受伤”，但为何在教会却常常听见？这是因为在教会中，我们常常听见也说着爱，但许多信徒其实并不认识爱。这也是为何当我们学习舍己，成全和原谅而感受爱的痛苦时，我们就把它当成伤害。这就形成一些人停止去爱与服事。

爱，肯定会痛，但不要忘记，爱的结果是喜乐，平安和盼望。就如初期教会，他们常在一起，凡物公用，甚至卖了田产和家产，按所需的分给各人。此外，他们也常常聚在一起，也一同吃喝（徒2: 42-47）。更重要的是，他们不看这些为赚取或亏本；赢或输，因为他们知道爱是舍己，成全和饶恕。也因此他们享受爱的果实，就是喜乐，平安，还有得救的人每天增加。若没有这份真爱，在一个信仰社体里头，一句无意的话，一个眼神或一个动作都可以造成伤害。但是如果我们的信仰社体满有真爱，并且愿意为爱的缘故，承担舍己，成全和原谅的苦楚，相信三一堂将会祝福更多人，如同初期教会一样。

三一堂有这样的真爱吗？当然，没有这个真爱，就不会有三合一（三个语言合一）的教会；没有这个真爱，就不会有许多弟兄姐妹委身和忠心的服侍；没有这个真爱，就不会有那么多社会关怀的事工；没有这个真爱，就不会听到弟兄姐妹在家庭、学校和职场中美丽的见证。愿我们三一堂愿意为爱，甘愿受苦，如同基督爱教会。

Dari Meja Pastor

Kesan terbesar yang saya terima pada Minggu Suci 2021 adalah ketika saya memakukan paku besi di kayu salib di hadapan Good Samaritan Chapel. Saya kemudian menyedari bahawa kasih boleh datang dengan penderitaan yang jelas dalam kes Yesus yang sangat mengasihi kita sehingga Dia menderita dan mati di kayu salib demi kita. Di tengah penderitaan-Nya, Dia menanggungnya kerana kasih yang Dia berikan kepada dunia. Mengapa kasih membawa penderitaan dan kesakitan? Merenungkan perjalanan Yesus ke Salib, saya telah mendapat tiga alasan berikut.

1. Kasih adalah mengorbankan diri sendiri untuk orang lain, seperti yang Yesus alami sebagaimana yang dijelaskan dalam Yesaya 53:4-5 "Pada-hal penderitaan kitalah yang ditanggungnya, penyakit kitalah yang dideritanya. Selama ini kita menyangka bahawa penderitaannya itu hukuman Allah baginya. Tetapi dia dilukai kerana dosa kita, dia disiksa kerana perbuatan jahat kita. Kita diselamatkan kerana hukuman yang ditanggungnya, kita disembuhkan kerana luka-lukanya."

Ketika kita mengorbankan diri untuk orang lain, kita harus melepaskan hak kita, dan bahkan perlu menanggung beban orang lain.

2. Kasih adalah pemenuhan kehendak Tuhan. Ketika Yesus berada di kayu salib, Dia berkata: "Sudah selesai!" Kenapa? Kerana Dia menggenapi kata-kata Kitab Suci (Yohanes 19:28-30). Dia mengasihi Bapa, jadi Dia taat dan melaksanakan kehendak Bapa. Dia mengasihi kita sehingga Dia menyelesaikan misinya dengan mati di kayu salib demi kita.

3. Kasih itu memaafkan. Inilah sebabnya mengapa Yesus berkata dalam Lukas 23:34, "Ya Bapa, ampunilah mereka! Mereka tidak mengetahui apa yang dilakukan mereka". Di tengah penderitaan-Nya yang hebat itu, baik secara fizikal dan emosional, Yesus masih menjaga kita dalam fikiran-Nya. Ini seperti yang dijelaskan dalam Amsal 10:12, "kasih mengampunkan segala kesalahan".

Kasih boleh membawa penderitaan kerana kasih melibatkan pengorbanan diri, pemenuhan kehendak Tuhan, dan pengampunan, semuanya sukar dilakukan. Namun, kita memerlukan kasih jenis ini untuk membina komuniti yang sesuai dengan kehendak Tuhan. TMC memerlukan kasih jenis ini. Rev. Jabez pernah mengatakan bahawa pastor seperti petugas pemadam kebakaran kerana mereka sering harus memadamkan kebakaran bagi banyak orang lain. Sejak muda, saya sering mendengar orang mengatakan "Saya terluka parah" di gereja sementara kita jarang mendengarnya dari sekolah, tempat kerja, dan keluarga. Kenapa? Ini kerana kita sering membicarakan tentang kasih di gereja, walaupun banyak orang percaya tidak memahami "kasih". Oleh itu, apabila kita mula menyangkal diri kita sendiri, untuk melayani dan memaafkan orang lain, kita akan merasa sakit hati. Ini menghentikan orang daripada mengasihi dan melayani untuk menghindar rasa sakit hati.

Kasih menyakitkan, tetapi juga membawa sukacita, kedamaian dan harapan. Seperti di gereja-gereja awal, yang dijelaskan dalam Kisah Para Rasul 2:42-47 "Dengan tekun mereka menerima ajaran daripada rasul-rasul. Mereka hidup bersaudara, makan bersama-sama, dan berdoa bersama-sama. 43 Banyak mukjizat dan keajaiban yang dilakukan oleh rasul-rasul itu, sehingga semua orang kagum dan takut. 44 Semua pengikut Kristus berkumpul dengan penuh keakraban, dan mereka berkongsi milik. 45 Mereka menjual harta milik dan membahagi-bahagikan wang itu di kalangan mereka menurut keperluan masing-masing. 46 Tiap-tiap hari mereka berkumpul di Rumah Tuhan, dan mereka makan bersama di rumah mereka dengan sukacita dan rendah hati. 47 Mereka memuji Allah dan mereka dihormati oleh semua orang. Tiap-tiap hari Tuhan menambah bilangan mereka dengan orang yang diselamatkan oleh Allah."

Mereka tidak mengira untung atau rugi. Mereka tidak peduli untuk menang atau kalah kerana mereka memahami bahawa kasih adalah mengenai pengorbanan diri, pemenuhan dan pengampunan. Oleh kerana itu mereka dapat menikmati sukacita dan kedamaian, buah kasih dan tiap-tiap hari Tuhan menambahkan bilangan mereka dengan orang-orang yang diselamatkan oleh Allah. Tanpa kasih sejati ini dalam komuniti beriman, bahkan ucapan biasa, penampilan atau tindakan yang tidak bersalah dapat menyakiti orang tanpa sengaja. Saya percaya bahawa jika kita dapat membangun gereja kita berdasarkan kasih sejati yang sanggup menanggung kesakitan pengorbanan diri, pemenuhan dan pengampunan, maka TMC dapat memberkati lebih banyak orang, sama seperti gereja-gereja awal.

Adakah kasih sejati itu ada di TMC? Sudah tentu ya! Tanpa kasih sejati ini, tidak akan ada tiga dalam satu, yang bermaksud satu gereja dengan tiga sidang. Tanpa kasih sejati ini, tidak akan ada komitmen dan pelayanan setia dari banyak saudara dan saudari. Tidak akan ada pelayanan kebajikan sosial. Tanpa kasih sejati ini, seseorang tidak akan mendengar kesaksian indah dari saudara-saudari. Semoga TMC terus menunjukkan kasih sejati, kasih yang sama seperti yang diberikan oleh Kristus kepada gereja.

Contents

Editorial Committee & The Editorial	P1
What must we give up for Lent? 2.0 - Rev. Jabez Tiong	P2 - P4
7Ps for Cell Group - Rev. Jabez Tiong	P4
A Pastor's Heartfelt Letter To A Youth With Same-Sex Attraction - Rev. Tryphena Law	P5
You Shall Not Steal - Wong Chee May	P5
Freedom & Responsibility - Wong Chin Hook	P6
My Evangelism Scrapbook: Sharing The Good News - Michael Kho	P7
From A Distance - James Law	P8
Sunday School Online Bible Lessons Assignments	P9
Soaring Through Covid Under God's Wings - Catherine Tang	P10
The History Of MYAF, Trinity Methodist Church (TMC) Kuching - Lily Eu	P11-12
GB During MCO - Captain Cindy Chow	P13

Isi Kandungan

Rencana Pengarang - Tim Editorial.	P1
Apa Yang Patut Kita Tinggalkan Pada Musim Pra Paskah? - Rev. Jabez Tiong	P14 - P16
7Ps Untuk Kelompok Sel - Rev. Jabez Tiong	P17
Ketidakpastian - Liserd Porok	P17
Surat Tulus Ikhlas Dari Seorang Pastor Kepada Pemuda Yang Mempunyai Ketertarikan Sesama Jenis. - Rev. Tryphena Law	P18
Pelayanan Kelompok Kecil - Tagi Kudang	P18
Ditarik Keluar Dari Lautan - Wendy Welfred	P19
Berharaplah Kepada Allah! - Utie Tugang	P19
Ucapan Penghargaan Untuk Ibu Bapa	P20

内容

编者的话 - (编辑部)	P1
肺腑之言 - (罗碧玲牧师)	P21
不以为意 - (刘立伟传道)	P21
海外数码短宣分享篇 - (林成谕)	P22
有感而发 - (林以晖)	P23
我的服事 - (黄世璋)	P23
母亲 - (杨官莲)	P24-P25
黄伟恩:《从那高山到那低谷》阅读感想 - (汪劭忆)	P25
蜜雪儿·库瓦斯:《递送瓶中信的人》阅读感想 - (汪劭蔚)	P26
无声的坚持 - (黄敬躬)	P26
英语部初成团契与古晋卫理公会三一堂 - (Lily Eu撰写)	P27-P28
行管令, 来自女儿的心声 - (刘琦俊)	P28
行管令, 来自母亲的心声 - (李美莹)	P28

Editorial Committee

English Editors :-

Yeoh Gim Suan (main Editor)
Assistant - Rosaline Eu

Chinese Editors: -

Peter Hii Huong Ying (许向仁)
Assistant - Francis Wong King Kung (黄敬躬)

BM Editors :-

Sitie Ak Jet
Assistant - Grace Charles

Others:-

Graphic Designer - Teo Kheng Swee
Photographer - Kimberly Hong
Website Posting - Wong Yut Tung

The Editorial

Eighteenth of March 2021 marks the first anniversary of the Movement Control Order in Malaysia. It had been a rollercoaster ride for us, the rakyat, being confined on and off in our homes. The memory of us scurrying to the shops, waiting in long queues to buy the essentials is still fresh in our minds.

Some overzealous virus conscious friends scrubbed every item, ringgits included that came into their homes! Then there are some of us who have taken on new skills from baking sourdough bread to planting our own vegetables. Some even used the stay home order to give their homes a new coat of paint!

Today as the number of covid cases dipped and then spiked again, we await the rolling out of the vaccine. Should we be concerned over which vaccine the government would provide for us? Not at all. We trust our sovereign God to choose the vaccine for us and when we are called to be vaccinated, we should respond with the correct civic minded attitude.

To further increase the apprehension and anxiety to be vaccinated, we are bombarded daily by unsubstantiated 'information' regarding the risks of the vaccines. As responsible users of the internet, we should check and confirm the 'advice' before disseminating it to our family members and friends. Even as I am writing this, the most popular advice going around would be to drink hot water or lemon juice to protect oneself from covid-19!

We thank God that as we await our turn to be vaccinated, He will continue to protect us and cover us with the blood of Jesus Christ.

A thousand may fall at your side, ten thousand at your right hand, but it will not come near you. - Psalm 91:7
Take care everyone and stay safe.

- The Editorial team.

Rencana Pengarang

Lapan belas Mac 2021 menandakan ulang tahun pertama Perintah Kawalan Pergerakan dilaksanakan di Malaysia. Ia adalah sebuah perjalanan yang berliku-liku bagi kita, rakyat yang sekejap-sekejap terpaksa berkurung di rumah sendiri. Perihal terburu-buru pergi ke kedai, menunggu dalam barisan panjang untuk membeli barang keperluan masih segar di dalam ingatan kita.

Beberapa orang yang tinggi kesedarannya terhadap bahaya virus menjadi sangat berhati-hati terhadap persekitaran dengan mengelap setiap barang, setiap wang ringgit yang dibawa masuk ke dalam rumah mereka! Bahkan ada di antara kita yang mempelajari kemahiran baru untuk membakar roti serta menanam sayur-sayuran sendiri. Ada juga yang memanfaatkan perintah kuarantin sendiri untuk mengecat baru rumah mereka!

Kini apabila jumlah kes Covid mulai menurun dan kemudian meningkat lagi, kita menunggu penyuntikan vaksin. Perlukah kita risau mengenai vaksin yang akan diberikan oleh kerajaan kepada kita? Tidak perlu sama sekali. Kita percaya kepada Tuhan yang berdaulat untuk memilih vaksin bagi kita dan ketika kita dipanggil untuk menerima suntikan vaksin, kita harus bertindak balas dengan sikap yang sopan.

Rasa takut dan gelisah tentang vaksin meningkat setiap hari ketika kita dihujani dengan maklumat yang tidak berasas mengenai risiko vaksin. Sebagai pengguna internet yang bertanggungjawab, kita harus memeriksa dan mengesahkan 'nasihat-nasihat' ini sebelum menyebarkannya kepada ahli keluarga dan rakan kita. Bahkan ketika saya menulis ini, nasihat paling popular yang disebar adalah meminum air panas atau jus lemon untuk melindungi diri daripada Covid-19!

Kita bersyukur kepada Tuhan bahawa ketika kita menunggu giliran untuk menerima vaksin, Dia akan terus melindungi kita dan membungkusi kita dengan darah Yesus Kristus.

Seribu orang mungkin jatuh mati di sisimu, sepuluh ribu orang di sekelilingmu, tetapi engkau tidak akan cedera. Mazmur 91:7
Jaga diri semua dan tetapkan selamat.

编者的话

2021年3月18日是马来西亚颁布《行动管制令》的一周年。对我们这些国民来说，这是一次如坐过山车般的旅程，我们被限制在家里，又被限制在外面。我们奔向商场，排着长队等待购买必需品的场景依旧历历在目。

一些对病毒过度敏感的朋友擦洗了每件物品，包括钱币！还有一些人掌握了新的技能，从烘焙面包到种植自己的蔬菜等等。有些人甚至利用居家的空档给自己的家粉刷了一层新的油漆。

今天，随着冠状病毒病例的数量下降，然后再次飙升，我们等待着疫苗的推出。

我们是否应该为着政府会为我们提供哪种疫苗而担心？根本不需要。我们相信掌权的上帝会为我们选择疫苗，当我们被要求接种疫苗时，我们应该以正确的公民意识来回应。

更甚的是，我们每天都会受到未经证实有关疫苗风险“信息”的轰炸，进而增加人们对接种疫苗的担忧和焦虑。

作为负责任的互联网用户，我们应该在向我们的家人和朋友传播这些“建议”之前先进行检查和确认。即使在编者撰写这篇文章的时候，周围最流行的建议还是喝热水或柠檬汁来保护自己不受《新冠肺炎病毒》的伤害。

我们感谢上帝，在等待轮到我们接种疫苗之时，祂将继续保护我们，并用耶稣基督的宝血遮盖我们。

"虽有千人扑倒在你旁边，万人扑倒在你右边，这灾却不得临近你。" (诗篇 91:7)

大家保重，注意安全。

- 编辑部

What must we give up for Lent? 2.0

John Wesley reminded us in his sermon that “Christians must fast from sin!” If we want to fast from sin, we must understand what sin is, where does it come from, and how can we fast from sin.

When God created Adam and Eve, they were perfect! God said it was very good! He put them in the Garden of Eden. However, by his own choice and through the temptation of Satan, man fell into sin. Adam as a representative of the race brought sin upon the entire race. In other words, the origin of sin came when man exercised his power of choice and refused to follow the good. Even holy man could succumb to that because he was fallible.

The nature of the sin committed by Adam and Eve was unbelief. He chose to believe Satan rather than God. It was pride! Even after Adam sinned, he would not acknowledge his fault, but blamed Eve and Satan. He even blamed God when he said “the woman you put here with me, she gave me some fruit from the tree, and I ate it.” The first sin was revolt and rebellion. Because of this, Adam and Eve lost their likeness to God.

In C. S. Lewis’s book <Mere Christianity> chapter 8 “The Great Sin”, C. S. Lewis gave a very sharp thought about sin.

According to Christian teachers, the essential vice, the utmost evil, is Pride. Unchastity, anger, greed, drunkenness, and all that, are mere fleabites in comparison; it was through Pride that the devil became the devil: Pride leads to every other vice; it is the complete anti-God state of mind. (pg109)

Nearly all those evils in the world which people put down to greed or selfishness are really far more the result of Pride. (pg 110)

In God, you come up against something which is in every respect immeasurably superior to yourself. Unless you know God as that – and therefore, know yourself as nothing in comparison – you do not know God at all. As long as you are proud, you cannot know God. A proud man is always looking down on things and people; and of course, as long as you are looking down, you cannot see something that is above you. (pg 111)

That raises a terrible question - how is it that people who are quite obviously eaten up with Pride say they believe in God and appear very religious? I am afraid it means they are worshipping an imaginary God.

It is a terrible thing that the worst of all the vices can smuggle itself into the very center of our religious life. But you can see why, the other, and less bad vices come from the devil working on us through our animal nature. But this (pride) does not come through our animal nature at all. It comes direct from Hell, it is purely spiritual. Consequently, it is far more subtle and deadly... For pride is spiritual cancer; it eats up the very possibility of love, contentment, or even common sense. (pg 99)

As I meditate on what C. S. Lewis taught about the greatest sin, that is, Pride, I worry that this is the root of all the conflicts, misunderstandings, quarrels in the church, in our family, and in the society.

Because of pride, Adam and Eve chose not to believe God.

Because of pride, they wanted to be like God!

Because of pride, many people choose not to accept Jesus.

Because of pride, we refuse to love one another.

Because of pride, we don't want to be the first person who said “I am sorry”.

Because of pride, we try to get as much as we can.

Because of pride, many churches, families, friendships have been destroyed.

For pride is spiritual cancer: it eats up the very possibility of love, contentment, or even common sense.

How do we prevent ourselves from falling into the sin of pride or how do we fast from sin? From Genesis 3, there are at least three things we need to watch out.

First, watch out for your ears.

v.1 He (the serpent) said to the woman, “Did God really say, ‘You must not eat from any tree in the garden?’” v.2 The woman said to the serpent, “We may eat from the trees in the garden, but God did say, ‘You must not eat fruit from the tree that is in the middle of the garden, and you must not touch it, or you will die.’” v.4 The serpent said to the woman, “You will not surely die...”

Obviously there was a conversation going on between the serpent and the woman. And it was the serpent who initiated the conversation. You can't control what Satan says, but you can watch out for your ears. When a sinful thought comes across your mind, stop entertaining it! Stop the conversation! That is the tactic of Satan! Satan starts a conversation with the woman, in fact, it could start a conversation with you and me as well... to tempt us so that we may fall!

Jesus warns us that we need to be careful in what we hear (Mark 4:23-24). “If anyone has ears to hear, let them hear.” “Consider carefully what you hear,” he continued. Today, Satan has all kinds of methods to talk to us! Beware of the song that you listen to. You don't know how powerful the lyrics of a song could affect you! Every song we listen to comes with a message that may or may not be compatible with the Bible.

Secondly, watch out for your eyes.

v.6 When the woman saw the fruit of the tree was good for food and pleasing to the eye, and also desirable for gaining wisdom, she took some and ate it. v.7 Then the eyes of both of them were opened, and they realized they were naked.

The adulterous sin that King David committed started from what he saw. (2 Sam 11:2) One evening, David got up from his bed and walked around on the roof of the palace. From the roof, he saw a woman bathing. The woman was very beautiful.

Apostle John tells us that “the lust of the eyes” is one of the greatest dangers that can get us off track. (1 John 2:16) For everything in the world – the lust of the flesh, the lust of the eyes, and the pride of life – comes not from the Father but from the world.

Job makes a “covenant” with his eyes not to look lustfully at a woman (Job 31:1) “I made a covenant with my eyes not to look lustfully at a young woman.”

Jesus says (Matthew 5:28) “But I tell you that anyone who looks at a woman lustfully has already committed adultery with her in his heart.” Watch out for your ears and your eyes, because these two are under spiritual attack all the time. It starts from what we hear, then what we see.

In the book <Confession> written by St Augustine, Chapter 8: Alypius and the Gladiators, Augustine mentioned that he had a good friend, named Alypius, who was a bit younger than him. A very smart and talented young man! Augustine said that Alypius had gone to Rome to study law before him. When Alypius was in Rome, he was very against and opposed the Gladiator Games.

One day, Alypius met by chance, a group of friends coming back from their dinner. No matter how hard he tried to resist, his friends dragged him to the amphitheater. So he said: “Though you dragged my body to that place and set me down there, you cannot force me to give my mind or lend my eyes to these shows. Thus, I will be absent while present, and so overcome both you and them.”

When they heard this, they dragged him in, probably interested to see whether he could do as he said he would. When they got to the arena, and had taken their seats, the whole place was filled with loud noises of excitement and cheering for the fight to begin!

But Alypius kept his eyes closed and blocked his mind from being involved in such wickedness. Even though Alypius closed his eyes, there was one thing that he forgot to close. He forgot to close his ears! So when one of the gladiators fell in the fight, the whole crowd shouted with excitement and with such frenzy that it stirred up Alypius's curiosity. Alypius opened his eyes to have a look at what was going on. He told himself that he would still hate what the people were doing with his strong will power. Who knows that he would be struck with a deeper wound to his soul! Because of that, he felt more miserable than anyone else in the theatre.

The temptation entered through his ears and unlocked his eyes to make way to his soul. As soon as he saw the blood, his eyes were transfixed on the bloodied slaves. He was no longer the same person who came in, but had become one of the spectators, united with those who dragged him in.

Augustine wrote, "From all that you rescued him with a hand that was most strong and yet most merciful, and you taught him to put his trust not in himself but in you. But that was long afterwards."

That is exactly what happened to Eve in the Garden. That is the strategy used by Satan the Serpent to tempt Eve. It all started with a conversation. Eve did not close her ears. She listened to what the serpent said. "You will not surely die, for God knows that when you eat of it your eyes will be opened, and you will be like God, knowing good and evil." (v.5) The words entered Eve's heart through her ears, then she started to look for the fruit of the tree and found that it was pleasing to the eye!

Every one of us must watch out for our eyes, especially pornography. None of us, whether pastors or lay people, whether male or female, is exempted from temptation. Some of you may have already known of the sexual misconduct of Ravi Zacharia. He was found to have collected photos of naked women even a few months before his death. It is sad news for many of us. But it is a great reminder for us to learn.

I came across an article in 2014 from The Star News Website <Malaysia's East Coast records highest internet porn streaming, says video company>. According to the statistics done by the company, three cities on the top ten list comes from East Malaysia: Miri (3), KK (5) and Kuching (7).

Remember the story of Alypius who thought he could control himself from enjoying the Gladiator Games with his will power but failed? That is pride! Pride leads to many other sins!

Thirdly, watch out for your mouth.

God gives us two ears, two eyes, but only one mouth. That is God's wisdom. Gen 3:12 The man said, "The woman you put here with me – she gave me some fruit from the tree, and I ate it." Gen 3:13b The woman said, "The serpent deceived me, and I ate."

James 3:2 We all stumble in many ways. If anyone is never at fault in what he says, he is a perfect man, able to keep his whole body in check. And the easiest way to stumble is in the use of the tongue. How easy it is to let a critical word slip out! If we examine our own lives, how many times have we allowed harsh words slip out of our mouths? Especially when we are not in a good mood? Something that we said to our family members, to our friends, to our colleagues, to our brothers and sisters in Christ? In fact, the worst part of using our tongue is when we say something bad about others behind their backs. It leaves no chance for him or her to defend himself or herself. But the thing we have said would stay in the listener's mind and it would affect relationships. No wonder Apostle James said, "If anyone is never at fault in what he says, he is a perfect man, able to keep his whole body in check."

The thing is, even though our tongue is small, it can control our lives! Apostle James gives a series of examples to illustrate the fact that small things could determine the outcome of larger things:

A horse is controlled by a bit in its mouth.

A ship is controlled by a rudder.

A spark could set a forest on fire.

Likewise, the tongue, though small, makes great boasts and is powerful enough to control the whole body. It gets to control the direction of the body; It may even control someone's life and death.

Almost ten years ago when I was still in US, I traveled to Chicago (the Windy city). At the Chicago Historical Museum, a painting of a cow and a woman caught my attention. After I read about the history, this is what I learned.

On 8 Oct 1871, a fire broke out in Chicago city. It was known as the Great Chicago Fire which burned from Sunday evening (Oct 8) until Tuesday Oct 10, 1871. This fire killed more than 300 people, and over 100,000 people were made homeless.

How did the fire start? People believed that the fire was started by a cow named Daisy. It was said that the owner of the cow (Catherine O'Leary) was milking her cow at night. Daisy got upset and kicked over a bucket that had a lantern on it. The fire spread so quickly as most of the buildings in the city were made of wood. It was further aided by strong winds and the arid conditions due to drought. Besides, the firefighters were tired from having fought a fire the day before. The firefighters fought the flames through the entire day and were exhausted. And they were sent in the wrong direction at the beginning of the fire.

Can you imagine that a small fire could cause such a serious

outcome? 300 people died, over 100,000 people became homeless, 117km of roads, 190 km of sidewalks, 2,000 lamp posts and 17,500 buildings were destroyed. In all, \$222 million in property were lost. It took years for them to rebuild the city.

Apostle James said in James 3: 5b-6 "Consider what a great forest is set on fire by a small spark. The tongue also is a fire, a world of evil among the parts of the body. It corrupts the whole person, sets the whole course of his life on fire, and is itself set on fire by hell."

If Trinity church is a great forest, is this forest on fire? Is it still burning because of a spark you and I have set? Causing all kinds of damage? If our family is a forest, is it burning right now because we are not careful in how we talk to one another? Are you setting fires among friends or colleagues or church members that would cause harm to their relationships?

As you can see from the Chicago Great Fire, it took years for them to rebuild the city even though it was started by a small fire. In the same way, sin is like a small fire in our life. If we keep committing sin, we are throwing more and more materials into the fire. One day we ourselves would be burned. And then the fire would burn our family members, our friends, and our church.

Sometimes I feel that pastors are like a firefighter who tries to put out fires in the church, in ministries, and members' marriage and family.

Secondly, the tongue is hard to tame.

In James 3:7, James says that we have the ability to tame animals, but we cannot tame our own tongue. v.8 no man can tame the tongue!

Thirdly, the tongue is restless.

v.8b It (the tongue) is a restless evil, full of deadly poison. We have to know that restlessness is a characteristic of the demonic world and evil. The tongue is always wanting to say something; often poison that produces death. When we speak evil, what we say may have brought death to us and others rather than life. James adds some more examples to Christians.

v.9-10 With the tongue, we praise our Lord and Father, and with it we curse men, who have been made in God's likeness. Out of the same mouth comes praise and cursing. My brothers, this should not be. It is so contradicting and sarcastic for Christian to use our tongue to praise God and use the same tongue to speak evil of others. That is why he said, "My brothers, this should not be." It would cause disunity within a church!

And I want to introduce a book <He's been Faithful> written by Carol Cymbala, the pastor's wife of Brooklyn Tabernacle Church and who is also the director of the church choir.

In one of the chapters, she mentioned about the unity of the church! And gossiping is a sin that could really destroy the ministry, the effort that we have put in.

"Whenever I am approached by choir directors looking for some kind of method to help their choirs minister to people's hearts, my answer is always the same. You can build the best choir in the world, but unless the Holy Spirit anoints, your singing will never have a spiritual impact on people. That's why week after week, I reminded the choir members how important it is for us to yield to the Holy Spirit. Unless the Spirit has control of our lives and ministry, we will end up merely going through the motions without allowing God to change anyone's heart as we sing."

It is so important to remember that Scripture says: "It is not by might nor by power, but by my Spirit," says the LORD. (Zechariah 4:6) But the Holy Spirit is very gentle in his dealing with us. This is why the Bible warns us to not grieve the Spirit of God. One of the things that breaks God's heart is disunity among His people. His Spirit is quenched whenever the church is infected with sins of gossip, fighting, and divisive attitudes.

Scripture poses a question we should always ask ourselves: "How can two walk together unless they be agreed?" (Amos 3:3)

Too often choirs and other ministries of the church miss out on what God has for them because of internal divisions that have never been dealt with. That is reason why when Jim interviews applicants for the choir, he always stresses the importance of unity:

"Look," he tells them, "a choir is never any better than the members who belong to it. You have been blessed with the talent to sing. But that's not the crucial thing when it comes to belonging to the choir. What's important is the state of your heart, because the Holy Spirit only fills people who are serious about following God. And the choir can only be effective if the Holy Spirit anoints it."

"What a tragic waste of time and energy it would be if the blessing of God were grieved away by animosity or gossip despite all the hard work and prayer of the choir. Being part of the choir can provide you with an incredible opportunity to touch people's lives, but you can squander it if you don't understand how the Spirit works."

"So if you join the choir, we ask you never to talk negatively about another choir member when they are not present to explain or defend themselves. That kind of divisive behavior will force us to take immediate action, since the spirit of gossip and fighting is a disease that spreads through the whole body, quickly harming the work of the ministry. All of us, including myself, are frail people. We sometimes make mistakes that hurt and offend others.

But the only biblical way to handle these difficulties is to go to the one who has hurt you and then make it right with the help of God. We

can never allow backbiting and slander because those sins affect the whole church." "In order to do God's work effectively, we must do it with all our hearts and in a spirit of love."

Apostle James spent 12 verses talking about the evil in the tongue. Now... Since James has left us in a desperate place, the question is: Who can control his or her tongue? How will we get free from this terrible power and come to perfection?

This is the same problem we all have today.

James 3:13 Who is wise and understanding among you? Let him show it by his good life, by deeds done in the humility that comes from wisdom.

The opposite of pride is humility!

James 3:14-16 But if you harbor bitter envy and selfish ambition in your hearts, do not boast about it or deny the truth. Such "wisdom" does not come down from heaven but is earthly, unspiritual, of the devil. For where you have envy and selfish ambition, there you find disorder and every evil practice.

James 3:17-18 But the wisdom that comes from heaven is first of all pure; then peace-loving, considerate, submissive, full of mercy and good fruit, impartial and sincere. Peacemakers who sow in peace raise a harvest of righteousness.

The Bible says, "God opposes the proud but gives grace to the humble." (James 4:6)

Submit yourselves, then to God. Resist the devil, and he will flee from you. Come near to God and He will come near to you. (James 4:7-8)

Brothers and sisters, what must we give up for Lent?

We must fast from sin! Fast from pride that would lead to all kinds of sins.

Therefore, we must watch out for our ears, watch out for our eyes, and watch out for our mouth!

- Rev. Jabez Tiong

"What is the goal and direction of your cell group?"

Before answering this question, we need to find out the uniqueness of our cell group. Is it the age group? The common interest? And what can we do to reach out to others as a group?

There are 7Ps we need to be mindful of.

First, Pray: Always pray for cell group members and pray together in the cell group for families, church, society and the world. Most of all, pray for more souls to be saved.

Second, Preparation: Besides the preparation of Bible study materials, food and care play an important role in bringing members together in Christ.

Third, Participation: The cell group leaders must actively participate in cell group activities and also in the lives of its members. Life is hard. It is good to have brothers and sisters-in-Christ walk together through the life journeys.

Fourth, Patience: Waiting for God's timing to bring transformation and renewal in its member's lives. This is God's work, not us. Our job is to

faithfully pray and prepare the hearts of its members.

Fifth, Punctuality: Since everyone has different schedules, it is important to start and to finish the cell group meetings on time. Or at least give members the freedom to leave if the meeting does not finish at the planned time.

Sixth, Passion: Be passionate in the cell group ministry. Your members can feel it and see God's love in you.

Seventh, Partnership: Always be reminded that no one could do this ministry alone. We must work closely with God and other cell group leaders, sharing resources including challenges and learning from one another.

"He is the One we proclaim, admonishing and teaching everyone with all wisdom, so that we may present everyone fully mature in Christ." (Col 1:28)

No matter what we are doing, the main focus of cell group ministry is always about God and to make mature disciples of Christ.

- Rev. Jabez Tiong

A Pastor's heartfelt letter to a youth with same-sex attraction

Dear youth,

A few years ago, you came into my office. You shared with me the darkest side of your life as a Christian struggling with being gay. We walked with you and held your hands for a few years. Yet, you were attracted with what the world offered to you. One day, you called me and walked into my office with a devastated and helpless look on your face. You told me this, "Pastor, the doctor just gave me the report. I am HIV+."

During those pastoral counselling sessions that we had, you shared that you were once a victim of sexual violence. That destroyed your understanding of what "sex" was all about. Your inability to say "NO" caused you continuous violation and you fell deeper into shame. But this whole incident has caused you an "early sexual awakening". Gradually, you began to be addicted to porn and sex. Due to the lack of a male-role model in your life, you began to pursue after men. You got yourself addicted to having sex with men.

You could not control your sexual needs and began to mess-up your life sexually. The media was not helpful as you grew up in a generation where the media played an important role in influencing your moral values. You drew further away from God's values and kept indulging in what the world has to offer you – limelight, fame and the pleasures of life. These were all temporary. You were sucked into what the media has portrayed to you that this sexual orientation is acceptable and it is cool.

Your friends told you that even celebrities are celebrating these sexual preferences and you were applauded for "coming out" and doing what you felt like doing. "Let not your faith and God dictate you. Be liberated as a gay and be happy". These messages were bombarded on you daily as you browse through your social media.

Months and years passed by, you tried to fill the void with different men each night; that just left you completely devastated and broken. I heard from your friends that you were hurt, violated and raped. I could not reach out to you as you were hiding in shame and fear. All I could do was to pray for you to hear His small still voice.

You thought the world has everything to offer you because that was how the media has portrayed to you. The media said if you think you are born in a wrong body, just "fix it" (sexual reassignment). Start yourself on hormonal treatment and if your parents or church try to stop you, just ignore them. After all, it is your "human right" to do what you want to do. The media did not publish news of many that had gone through sexual reassignment and regretted. Many have "de-transitioned", probably you can ask Walt Heyer at <https://sexchangeregret.com/>

My heart cries out to the Lord during those years that you went "missing in action". I was waiting for you to "Come Home" to your Heavenly Father who loved you too much to see you being destroyed by these unhealthy relationships. You plucked up the courage to "call home" and I am so glad that you did.

You came home shattered and ashamed but I can't wait to just love you and journey with you towards Christ. Only Christ can get us clean. No matter what stage you are in now, my commitment to you is to journey with you. This journey will only end that day when we see Jesus, face to face.

"Come out and Come Home"

Your Pastor,
Rev. Tryphena Law

YOU SHALL NOT STEAL

Lord, you never specified what I cannot steal!

Did you mean to let me interpret that command for myself? To my neighbour, what can't I steal? His spouse, his possessions, his property, his animals: all that is understandable. But, surely you meant more than that! You intend that I love my neighbour as myself, so that also means that I cannot steal His time (if I am an employee), His talent (if I am an employer or supervisor, hoping to take credit for work done by another subordinate), His reputation (a good name cannot be bought, but can be spoiled by gossip, fake news, rumour or baseless accusations, especially now, on social media) His identity (never demolish a person , or shame them, before others; or make them feel inferior, or worthless), as a person of worth, perhaps not to you, but always, to their family and God! His right to succeed (equal job opportunities? Advancement in employment? Equal pay? For men/women; for colour or race? For sexual preferences? For religion?)

What about You, God? What have I stolen from You?

Your right over my life, my very breath comes from You. Your love (have I loved You with the love You have given to me, through Your only Son?), Your plea for me to turn to You (Lord, so often, I have hardened my heart to Your plea of love, refusing to turn from my wicked ways, my selfish desires; I have refused to love when it is difficult to, inconvenient to, costly to, dangerous to; forgetting that Christ went to the Cross bearing my sins, in love and obedience to the Father's will, to redeem a world that would really prefer God dead and buried in a grave rather than alive and ruling over His world!) Your forgiving grace. I have taken Your pardon for granted; lived a life that

is unworthy of the price Christ paid; trampled upon the blood of the Son of God!).

Now, Lord, we face a world where we would steal and kill for the sake of the SARS-coV2 virus vaccine! Queue-jumping, claims of first rights to be immunized, because we imagine our lives are worth more than our neighbor's! Who are we to judge? To demand that we be protected first, because our jobs are more important?

More 'dangerous'? More prestigious?

Is it not because we are fearful for ourselves that we push aside the voiceless, the meek, the powerless, the non-influential people in our community? We demand preferential treatment! Wouldn't it have been more impressive were the politicians to step aside, give way to the trash-collectors and their canteen workers, saying: ' You go first! You are more exposed to this than I am.' When would that day come, when love for neighbour truly puts on walking shoes and roam our earth?

Wait a minute: didn't that happen two thousand years ago, when a man from Nazareth by the name of Jesus walked the earth, doing good? Lord, would You do this again? This time, through me?

- Wong Chee May

Freedom & Responsibility

On 19th February 2021, the Federal Court found Malaysiakini, a news portal, guilty of contempt of court for comments posted by its readers. The comments involved allegations of corruption of the Judiciary which were all false and untrue. A fine of RM 500,000.00 was imposed on Malaysiakini. The required sum was raised from the public within four hours. Malaysians have sent a strong message to the government desiring freedom of speech.

Many individuals and non-government organisations (NGOs) promote the idealism of total and absolute "freedom of speech". Is there such absolute freedom? Even God had conditions for Adam when He put Adam in the Garden of Eden to work and take care of it.

Genesis 2:16-17 states:

16 And the Lord God commanded the man, "You are free to eat from any tree in the garden;

17 but you must not eat from the tree of knowledge of good and evil, for when you eat of it, you will surely die".

Adam was free to enjoy everything in the Garden of Eden but there was one restriction. He could not take the fruit from the tree of knowledge of good and evil. Freedom does come with boundaries.

In the case of Malaysiakini, the adverse comments on the Judiciary were made by its readers who could post their comments anonymously. They could hide behind the portal and post comments without a second thought or checking the facts. Their comments were on the dropping of the corruption charges on two politicians and they blamed it squarely on the Judiciary. In fact, it was the public prosecutor who dropped the charges and not the Judiciary. Since Malaysiakini allowed the publication of the comments, the portal had been found to be responsible for contempt of court.

Freedom of speech must be exercised with wisdom and responsibility. Wisdom in this case is the ability to see beyond the first reaction into a deeper understanding and an appreciation of a situation and thus is able to make a better response rather than a knee-jerk reaction. Responsibility includes mannerism and respect, amongst others. Extreme language and arrogance should be avoided. Appropriate words, phrases and tone are to be used to ensure a positive response. Language used must be proper and courteous. It was the irresponsible act of its readers using improper tone, expressions and mannerism in their words and sentences which landed Malaysiakini in the dock. It is an example of freedom without wisdom and responsibility.

In Malaysia, rational comments by the general readers are very rare. Most of the time, they over step the boundary. The irresponsible comment is a seed of hatred for the weak and sensitive multiracial society of Malaysia. It stirs up doubt, jealousy and enmity among the various races. It endangers our social and religious relationships amongst us. We are slowly and unknowingly losing the peace and harmony among the various races. We should not aggravate this bad trend to the point of no return for the sake of our future generations.

Last week, our badminton player Lee Zii Jia maintained his mental strength and determination to beat the world number 2 player, Viktor Axelsen, in three sets to take the men's single title of the All England Badminton Championships. He is now a Malaysian hero. Just two months before this win, he performed disastrously in Thailand and was eliminated in the early rounds. Many adverse, rude and condemning comments were made in the social media for the loss. It was definitely devastating for him. Fortunately, he was encouraged by his family and coaches. He has not looked back but has gone forward to play well in the All England Badminton Championships.

1 Corinthians 8:9-13 states:

9 Be careful, however, that the exercise of your freedom does not become a stumbling block to the weak.

10 For if anyone with a weak conscience sees you who have this knowledge eating in an idol's temple, won't he be emboldened to eat what has been sacrificed to idols?

11 So this weak brother, for whom Christ died, is destroyed by your knowledge.

12 When you sin against your brothers in this way and wound their weak conscience, you sin against Christ.

13 Therefore, if what I eat causes my brother to fall into sin, I will never eat meat again, so that I will not cause them to fall.

In this passage, Paul states that we have the freedom to eat food offered to idols but it should not be done if it causes others, particularly new believers to fall. In this case, the freedom of choice must take into account of the situation, keeping in mind that the choice must build up and not destroy others. In other words, freedom must be exercised with wisdom and this comes with the responsibility to build others up.

- Wong Chin Hook

My Evangelism scrapbook: *Sharing the good news*

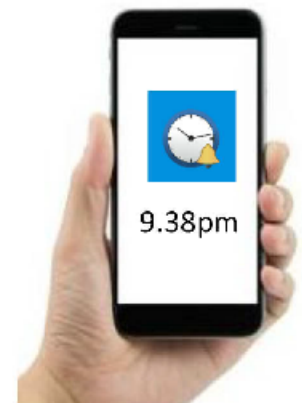
(A) Invitation from Jesus our Lord.

‘Come, follow me,’ Jesus said, ‘and I will make you fishers of men.’ **At once** they left their nets and **followed him**”

Mark 1:16-18

(B) Start from where? Every night, my hand phone alarm will activate at 9.38pm. If you were to sit next to me, you will hear me say a little prayer like this: “Dear Lord, the harvest field is plentiful, please send more workers. Thank you. In Jesus’s name I pray, Amen.” Ever since March 2019, I started saying this prayer every night. Let me invite you to start this practice today.

Ask the Lord of the harvest, therefore, to send out workers into His harvest.”
(Matthew 9:38)

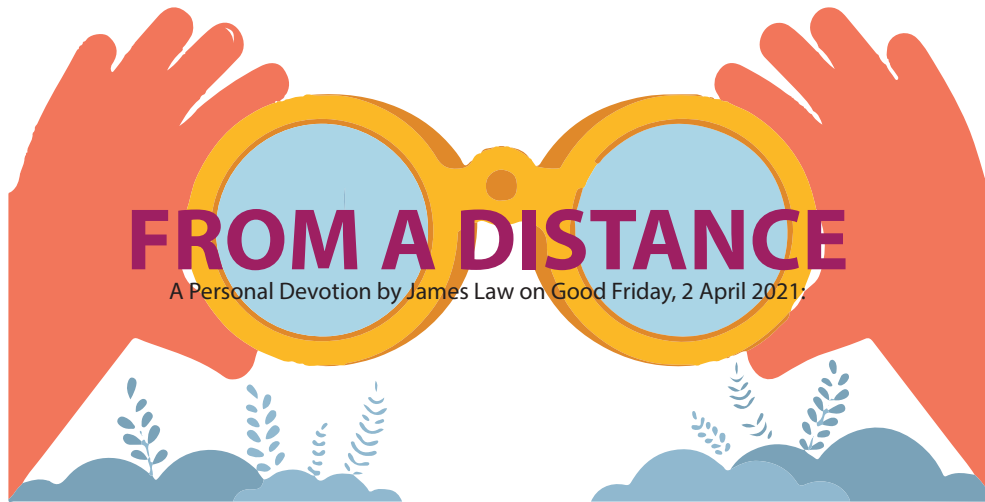

(C) How to do?

The following are the methods and approaches that I had been using to reach out to my friends and relatives.

XEE method	Gospel Beads	eCards
<p>How’s your coffee? Rate 1 – 10 How do you rate your current life? Answer: X. What will it take to improve your X to 10?</p> <p>In the XEE method, the above example is how I would start a conversation. This will then be followed by a sharing of my own testimony and some bible verses and story illustrations. The whole conversation flows naturally using the model of the 5 pillars. Sometimes we work in pairs. XEE training only takes 10 weeks with plenty of OJT (on the job training) including handling of difficult cases. I consider the whole course as fun and practical for the learning of skills for evangelism.</p>	<p>On 16/09/2019, I shared the Gospel using the Gospel beads during my primary school class reunion dinner. I started by telling them that I had handmade a special gift of 5 coloured beads for each of them. The 5 coloured beads symbolize both our age, 50 and a special message which I long to share with them since young. They were so delighted and I requested their full attention before I shared with them the good news. All agreed and I planted the Gospel seed in their lives. I found out that some of them are already believers of Jesus Christ but there are some who are not. I am still praying for all my classmates to accept Christ one day.</p>	<p>Last Christmas and Chinese New Year, I had been using a mobile app called “creative cards” to create e-greeting cards which include the usual season’s greetings, but incorporating my selfie and blessings in Jesus’s name. This app is super simple and user friendly. First I will pray and then send my eCard to a friend or relative. Once I receive feedback from them, I will try to engage them in a conversation about their work and family life. Showing concern and offering our prayers for the challenges that they face will open the door for us to share the Gospel. Pray and ask the Holy Spirit to guide us always.</p>

(D) Result? May the Lord use us as His vessel to offer to all His living water. To God be the glory.

Mark 14:54 “Peter followed Him (Jesus) from a distance...”

Jesus was arrested at the Garden of Gethsemane, and Peter followed him from a distance, right into the courtyard of the high priest.

Discipleship and disciple-making are challenging enough as they were before the pandemic. It takes intentionality and commitment. The need for physical distancing during the pandemic had made it many times more challenging. We are forced to stay away from having physical contact with people and isolate ourselves from communities and society at large.

Physical distancing is how we protect and preserve ourselves from virus infection. And after over a year of responsible and vigilant distancing from people, this behavioral pattern is subtly but surely becoming a sweet spot - a nice, convenient and non-invasive way of life for many people. “Stay 6 Feet Apart, Stay Safe” is the universal call for self-preservation. And it is taking a toll on our call to discipleship. Physical distancing brings a new challenge, the issue of ‘convenience versus commitment’. Right now, convenience is clearly and convincingly trumping commitment.

Apostle Peter, was facing a crisis and out of fear and self-preservation, he followed the arrested Jesus and the soldiers from a convenient distance.

What happen from a distance?

From a distance, things look smaller than it really is. The majestic Mount Fuji looks like an ordinary ice cream cone from a distance. The Cross looks like a plus sign from a distance. Jesus, arrested and in chains, looks like any other criminal to Peter from a distance, instead of being the King of Kings and the Lord of Lords.

From a distance, the other person has to shout in order for one to hear him. He needs to shout out every single word that he wants others to hear slowly and clearly. He may need to keep repeating before anyone gets his message. Jesus, arrested and in shame, sounded mute to Peter from a distance, instead of being the Rabbi whom he adored the day before.

What are the consequences?

In Mark 14:68, 70 and 71, Peter famously denied Jesus three times that same night.

These repeated denials and outright public disowning of Jesus were the sad consequences of Peter’s following Jesus from a distance. He swore to the people around him, “I don’t know Jesus”.

While distancing is good and necessary for our survival during the

pandemic, I am reminded by this episode that it runs contrary to disciple making which advocates connection, community and commitment.

Because distancing is universally accepted as a necessary practice now, its damage can be deceptively subtle, causing me to slip and slide inch by inch, conveniently drifting away from the life that Lord intended.

What happened next?

Mark 14:72 “Immediately, the rooster crowed the second time”

One of Peter’s life defining moments happened. God’s grace intervened with a second warning. Peter heard the rooster crowed again. The Holy Spirit pulled him closer to Jesus, close enough for Peter to hear Jesus words, “Before the rooster crows twice, you will disown me three times.” At this point, Peter was so convicted of his sins that he broke down and wept.

This Bible passage, at this unprecedented time in history, is the rooster’s second crow for me. It is the Lord’s wake-up call for me to restore and reinforce the commitment that I used to have in following Him, and to watch my steps so as not slip into the traps of the god of convenience.

Following Jesus from a distance can be a convenient choice but there is nothing convenient about the Cross.

Prayer: Lord Jesus, forgive my distancing from you spiritually and my denials of you willfully or otherwise, help me to make choices that draw me closer to you, close enough to see the love in your eyes and to hear your still small voice. In your name, I pray, amen.

- James Law

Lesson on church:
Make a list of reasons why the church is very important.

make a list of reasons why the church is very important.

- 1) We should go to church because it is commanded by god.
- 2) The church should be a place where people can be loved and accepted unconditionally, just as christ has accepted us just as we are.

Brenson Liaw Ya Sit.

Why church is important?

- 1 Sing bible song
- 2 read bible story
- 3 learn about Jesus
- 4 learn memory verse

Bella Sze

Why God Made Church

- God created church for people to worship him.
- And to listen to God's word.
- God made church for us to learn his creation.

Now, I know the reason why God made church.

The church is important because it is a place where we get to know God.

Charlotte Tie

Why church is important

- church is a place to worship God and have a chance to talk to him.
- church is a place to sing songs and serve God.
- God commanded us to go to the church and learn his words
- worshipping God is good but when worshipping God with others is better.
- The church can support people who are going through difficulties
- We go to the church to hear God's word.

Soaring through Covid under God's wings

Many parts of the Bible records stories on how our Lord Sovereignly delivers and preserves His people from suffering or calamities. Repeatedly, He delivered His people through mighty acts of wonders and power. Just like when the Lord delivered Israelites from Pharaoh, when He split the Red Sea into two. Another moment that's more subtle, was how God delivered Joseph from prison when he interpreted Pharaoh's dreams. That results in the saving and preserving of the Israelites, Egyptians and many others from the great famine. There were so many other stories where we read so much of God's mighty acts that it left us wondering why aren't we seeing it now? With the current pandemic, financial, psychological and social turmoil we are facing, a frequent question that pops up in many people's hearts and minds is: where are you Lord? Why have you not delivered us from this Covid 19? How long more, Lord? Are you listening to our cry, Lord? Why are you doing this to us, Lord?

In a time of chaos such as now, as our eyes focus only on the suffering, we often fail to seek and witness if God is actually still actively working behind the scene. Do you believe that God is working for the good of His people, even in adverse circumstances? The Lord promised us in Roman 8:28 "that in all things (both good or bad) God works for the good of those who love Him, who have been called according to His purpose."

Let me share with you how we as a part of an organization called Bible Study Fellowship International (BSF International) witnessed God's active and sovereign control directed our ministry and everyone involved even years before the pandemic.

So what is BSF International? BSF International is a global, in-depth Bible classes for men, women and children. We are an interdenominational, multicultural and multigenerational ministry. Everyone is welcome. We believe that God is magnified as people come to know Him through His words and progressively transformed into His likeness. Frequent, intentional, rigorous engagement with God's words personally and in community leads people to know God better, to trust Him fully, be transformed like Jesus and reflect Him more clearly through relationship with God and others. Prior to covid, our class meets physically in a church weekly.

Through God's wisdom and direction, our Regional Director stopped all classes in Malaysia before the start of the pandemic in the first week of March 2020. Being an interdenominational faith community, God in His mercy stopped our Kuching class right before we can even be a possible cluster. In just two weeks, we planned and migrated all the class members from physical class to online class. All this can happen swiftly only because the Lord has prepared not only BSF Headquarters but also many of us volunteers, years before covid.

Few years prior to covid, God directed the BSF board of directors to revamp and expand the IT department. Databases were upgraded, lessons and lectures were migrated to an online environment, new websites and links for the classes were set up. Graphic user interface and apps were created. From printing lessons on big giant printers from the 60s, BSF has advanced into the technology era.

The Lord not only prepared BSF HQ, He also prepared me 18 years prior to covid, through the SARS pandemic. Working in the IT department at a global bank, I had trained and planned with the staff to work online and remotely from home. These past experiences came very handy. To mitigate the risk of covid infection, we quickly organized everyone, ordinary men and women, whom God has band together to work voluntarily as a team. We prepared documents and video training materials, trained leaders and conducted Zoom tryouts to help class members, many of them the elderly to transition to online class via Zoom.

God has Sovereignly and Graciously aligned each and everyone of our life to accomplish His good purposes. To continue to be a herald for God's truths even in the midst of this pandemic. Not only did our class

continue uninterrupted, the Lord broke down the greatest barrier of a physical class. Being online gives us the opportunity to invite and reach out to many friends and families out of Kuching. Ladies and children from KL, KK, Sibul, Bintulu, Miri, China and Australia stream to join us in our weekly lesson. The Lord used BSF as a vehicle to reach out to new people, of different languages (currently classes offered in English, Chinese and Spanish), regardless of location, age, schedule or their life circumstances. How exciting it is to live out Jesus' great commission for us to "Go and make disciples." Overall, the Lord expanded BSF's expanding reach into 140 countries including the Middle East, offering the stability and strength of God's word to a suffering world.

Covid awakens many of us to the reality that life is fragile and fleeting. The pandemic brings clarity to the harsh reality that everything that we work for, everything we treasure in our lives can be gone within years, months, weeks or even days. We have been misled by the world to think that life is within our control. We have been blinded by the blessings and abundance that God poured upon us that we treasure His gifts more than Him, the Giver.

Through our study of Genesis this year, the Lord revealed how idolatrous our heart truly is. Our desire for independence and control over life caused us to wrestle constantly with God. Rather than being surrendered to Him, we run away from Him. Our ambition to be better than others, whatever the cost maybe. Our fear of men and their opinion is greater than our fear for God and His judgement. Deep inclination for leisure living rather than carrying the cross for Christ. Our struggle in this pandemic, when reflected upon God's words reveals the depth of our spiritual brokenness.

Covid is a loud call for all of us to return to the Lord. A call to repentance. A call to stop chasing the world and its empty promises, so we may return to our first love. A call that awakens us to turn to the true source of our satisfaction, God alone. Yes, Covid is hard. Yet God uses these hard and difficult times to awaken us. God has not forgotten His people. He desires to deliver us and preserves us not just for our current life but for an eternity with Him. Week by week, in BSF we learned truths about God that give us stability and strength to endure these difficult times. We are reminded of God's faithfulness and love. We are assured that God never forgets His people. God in His Sovereignty can redeem what sin has destroyed. God relentlessly pursues His children so we may be reconciled to Him. He used every means, including Covid to reconcile us back to Him.

Our Heavenly Father never gives up on His children. He continues to work actively to deliver us, strengthen and preserve our faith. Friends, how and where have you seen God actively works in your life? How is your faith walk glorifying God and pointing others to Him? Are you standing firmly or on shaky grounds through this Covid test? How would you like to strengthen your stand and renew your relationship with the Savior? If you do, you are all warmly welcome to join us for our next study starting in August for the gospel according to Matthew. Let's meet the "Unexpected King" together.

To sign up for ladies: jeanniecty@yahoo.com
To sign up for men: eekeong@gmail.com

Friends, God can be trusted to deliver and preserve us. Let's place our hope in Him. For we know that The LORD is the everlasting God, the Creator of the ends of the earth. He will not grow tired or weary, and his understanding no one can fathom. He gives strength to the weary and increases the power of the weak. Even youths grow tired and weary, and young men stumble and fall; but those who hope in the LORD will renew their strength. They will soar on wings like eagles; they will run and not grow weary, they will walk and not be faint. Come! let us seek shelter under God's Mighty wings. Will you come?

- Catherine Tang

The history of MYAF, Trinity Methodist Church (TMC) Kuching.

The beginning

In 1980, I was still living in the city of Nottingham in England, waiting for my young husband Ing Sun, to finish his Masters Degree in Civil Engineering. I think I was feeling a bit homesick and often wondered of all the things I could be enjoying if I were home in Kuching. Of course I remember the MYFers (Methodist Youth Fellowship members) whom I missed. I often thought about how I would fit in the group again when I would eventually return home. My situation had also changed since I left home for my tertiary studies; I was married and was no more in the (teenage) youth, age group. I was only 25 years old, but at that time I thought I was too old to be called a youth any more.

I was also reluctant to join the MAF (Methodist Adult Fellowship) group which my parents, my uncles and aunties were in. I remembered I prayed to God our Heavenly Father and committed my concerns on how I could fit into the church environment once I returned to Kuching to live and work.

Then surprisingly, one night in August in 1980, we received an international phone call from my father-in-law asking us to fly back to Kuching to attend my sister-in-law's wedding in September. I was thrilled to bits! In a very short time we were back in Kuching. Besides the joys of great family life amid the many celebrations and being able to see my parents again, we also met with our MYF friends in that very short period of time, of a week, perhaps.

One person whom I particularly wanted to see and share my thoughts with was my good friend, Mary Foo. I told her what I had been thinking about that summer in UK; my hope to form another fellowship group after MYF. Mary said she would pray about it. I think she didn't express any objections either. As quickly as we arrived in Kuching, we had to fly back to Nottingham and Ing Sun had to finish his thesis for his M. Phil (Master of Philosophy) and attend his viva. Also, we were just so excited to go back to the UK because while we were back in Kuching, Ing Sun was offered a job that he could not refuse. Praise be to God.

After another three months, after the OKAY was given by the university that Ing Sun had passed his viva and his thesis was accepted, we flew back to Kuching on 24th December 1980. I was very eager to put my plans to work. I called up Mary Foo and in a very short time, we met again as a Christian fellowship group! We had so much joy, sharing God's Word in Bible studies, singing swinging gospel songs and joining in prayers, just as we did in MYF times.

MYAF formed

Our group grew in numbers very quickly, because those in our age group (in our 20s) who were still attending MYF came over and joined this group. Then, we had to think of a name for our new group. The name MYAF (Methodist Young Adult Fellowship) was swiftly and unanimously coined. We were mostly working adults in our 20s and 30s. Many were from Sibul or other Divisions in Sarawak, finding work in Kuching. One of our good friends, Tom Yeo was from West Malaysia, but he was so well adapted that he was as Sarawakian as any of us; except for his IC number!

We were so eager to have wholesome Christian fellowship and God added more and more new members. We grew from a handful to 20, then 30 members and more. We organized our meetings mainly in the Chin Fu

Methodist Church Parish hall on Saturday evenings and once a month we had a party, Pot-Luck style in member's homes. This was always a highlight of the month! We were very much into Sunday church worship too. A lot of our members came because their good friends brought them to our fellowship meetings. Praise the Lord, many were touched by God's Word and were baptized at Chin Fu Methodist Church. It was a good time, we saw a lot of brothers and sisters in Christ becoming committed in their lives to God. How do I know? By listening to their sharing and testimonies about how God had changed their perspectives in life. These were life changing years and we all felt very blessed and very eager to share our Christian faith with our friends. That was how our group's enthusiasm grew and grew. It was at this time, I believe God built His Word as foundations in our lives. We were very much 'one in the bond of love'. Until today, we can still recall and sing with gusto the songs we sang so long ago, learnt during our MYAF days. Our numbers not only grew but we were also very much built up in our walk with Christ. By 1983 we were quite a sizeable group. As more members joined, some members also left, because they were either promoted in their jobs and had to leave Kuching or left for greener pastures. Some left for other towns, to Australia, West Malaysia and beyond. But the number in our group was steadily growing.

Trouble in the car parking lot

Then gradually trouble started in our Chin Fu Church car parking lot. The English Sunday service, which many of us attended was from 8.00am to 9.30am, while the Chinese Service started from 10.00am and ended at 11.30am. Now, our new MYAF group was a lively group; we enjoyed talking to new visitors to our church and liked to invite other young adults to join our MYAF group. Besides, we had other church duties like putting away our English hymnals or putting away our portable overhead projectors.

Therefore, inevitably there would be a time when our car park would face acute problems such as double car parking in our car-park or we were often called to leave the church car-park in haste because the worshippers of the Chinese congregation wanted to use the car park!

A new English Service Methodist Church

This was brought up by the Chin Fu Methodist Church Board. The target premise was the vacant building at Jalan Ellis. The MYAFers were very happy to receive the news, so too were the English congregation. We, the MYAFers eagerly availed ourselves to help plan for it in any way we deemed fit. It was really the plan to answered prayers! Some members were roped in to be in the new Church Building Committee while others gave ideas to the Committee. We redesigned the building, and we went ahead and installed the church worship sanctuary with air conditioning, which was a huge move ahead of our time. I think we were the first Methodist Church in Kuching, some say Sarawak, with a comfortable air conditioning. This we had to do because the new church building was in close proximity to the terrace houses nearby that reared chickens and others fowls and we could see that the chicken-droppings stench would be unbearable. Our Church elders did ask us how we were going to pay for the electricity bills in the long run. I am not sure what the Church Board did to agree with our young people's suggestions, but we just went ahead and air-conditioned the place, very much by Faith in God.

TMC

The name Trinity Methodist Church was brought up in the Chin Fu Church Board (LCEC) and I don't think there were any objections, 'Grace' Methodist Church had already been taken up in Bintulu and so was 'Wesley' in Sibul. So, Trinity Methodist Church it became!
When we moved to TMC in August 1984, we the MYAFers and the whole English congregation from Chin Fu Church were very happy to have our own car parking lot. Our car parking woes were over. Thank God for that. Every member of our small church helped in one way or another, in the various church service roles, as church liturgists, as organists, ushers and so on. Our pastor was also new, Rev Ting Kah Hing. I remember it was a good time; everyone more or less knew everyone.

MYAF disbanded

One day, I had a shock of my life! My dad told us that MYAF was not a recognized Church fellowship organization in the Methodist church. Huhh?? The recognized ones were Methodist Women's Fellowship, MYF, MAF, but not MYAF! I felt a stab in my heart but did not protest. I felt the Church Board knew better and my dad was certainly wiser than I was!

At the same time, there was this 'Cell-Group' movement all over Sarawak and in West Malaysia. We were hearing a lot about Cell Churches and their tremendous growth. So MYAF was quietly disbanded and we regrouped and formed the various Cell-Groups that met weekly in our homes for Bible study.

Where are the former MYAFers now?

In 2017, our former MYAFers came back to Kuching for a Reunion. There was much warm fellowship like before, much joy and sharing of testimonies of what our Almighty God has done in our lives. In 2018, our group met in Perth for a 10-day Reunion plus tour, sightseeing and fun. Daily we would gather for a devotional meeting and worship during the trip. We had so much fun that we met up again in 2019 and did a 4-day Bus tour from Kuala Lumpur to Penang. We visited the Sitiawan Methodist Heritage museum and joined a Chinese Methodist Church in Penang for Sunday worship. We were planning to go to London in 2020 to visit our Wesleyan Heritage in May and follow the footsteps of John Wesley, but our plans were dashed due to the Covid-19 pandemic.

No, we are not done yet. We, the former MYAFers know what a privilege it is to be used by God to do His work as He directed us. The seed of His Word planted in us so long ago as MYAFers has now spread to nearly half the world over, in New Zealand, Australia, England and the various towns and cities in Malaysia. Glory be to God. Praise and honour to our God who makes everything possible. Half the story of the legacy has not been told yet, it is for another to write the other half.

The End

- Lily Eu

TMC 80's MYAFers 2019 Reunion

26.5.2018 - All excited to start the excursion from Baileys Motel East Perth

GB during MCO

'Girls... get ready for roll call.'

'Girls... 10..9.. 8... 7... Fold in for dismissal....'

These are some of the moments we missed since March 2020. Looking at this situation, the thought of being able to meet physically even once in 2021 seems to be a bit too optimistic.

7 March 2020 marked the last day that the 3rd Kuching GB met in church before the Movement Control Order (MCO) was implemented. We thought then that we would take a break for 2 weeks and resume after that. But things were not what we expected. As I write this, we are already in our 1st anniversary of GB@Home.

As Covid-19 cases kept rising since March 2020, the implemented Standard Operating Procedures (SOP) have restricted all physical activities. As an active uniformed body, our reactions were naturally from surprise to fear, then at times to panic as we were not prepared to handle the impact of the pandemic.

We waited for about 2-3 weeks and we realised that we could not just sit around and wait for things to go back to normal. We had our first officers' discussion online via Zoom on 21.03.2021 to discuss our course of action.

We came to our senses that we needed to accept the fact that this would be a new normal and we needed to engage in a new way of doing things. We saw the importance of connecting with our girls and officers. While waiting for new programs to be planned, we started the #stayathome & #pray together movement for 28 days. We prayed for ourselves, our family, GB, church, neighbour, frontliners etc. We posted a prayer template daily and shared with all our officers and girls. If there is one thing that we need to do first, it has to be prayer.

During the MCO, we understood that we had to stay at home unless one is working in the essential services. For some families, when there is no work, it also means getting less or even no income. In conjunction with our 2020 GB Malaysia Theme: Fruitful & Overflowing – Showing Kindness, Impacting Lives, 3rd Kuching launched a Care-Pack Program where we identified families that required aid for the daily necessities. Our officers helped in getting these care-packs and had them delivered to their houses. We ran this program for about 2-3 months, and after the MCO was lifted, we submitted the list of families that needed aid to our church Food Bank committee for follow-up.

During Christmas last year, in conjunction with our GB Theme for 2020, 3rd Kuching GB had the privilege to present a total of 160 gifts to our heroes that served behind the scenes, the loaders and drivers from Trienekens Sarawak. We appreciated their effort and hard work in maintaining the cleanliness and hygiene of our neighbourhood during this pandemic. The gifts were bags coloured by our cadet and junior girls and we placed gifts including facial masks, hand sanitiser, Christmas cookies and a greeting cum appreciation card in them. We are blessed to be a blessing to others.

We started our first GB@Home on 04.04.2020 with our cadet sections, and we are indeed overwhelmed to see the response from them. Since physical meetings are not allowed, we prepared activity packs for our cadet and junior girls (6-12 years old) and a 'drive-thru' session was done for them to collect their packs. The officers are probably thinking of all possible ways to be able to 'meet' the girls. We will continue meeting in this way for the year 2021. All other sections will continue to meet via Zoom and we are particularly grateful that our senior and pioneer girls (13-18 years old) are able to join activities organised by our Sarawak Regional Council and Kuching Group Council where they will get to meet girls from all over Sarawak.

Looking back the past year, we are beyond thankful and grateful for how God provides for GB. Physical meetings are not allowed yet, but we thank God for an online platform to be able to meet our girls. Things might not be the same as before, but we stay connected with each other, supporting each other and praying for each other. Our officers who are in different parts of Malaysia can join our bi-weekly GB meetings with our girls and help in conducting activities online. Even though we are far apart, we are close at heart. Although online resources are limited, God has helped us to see the power of unity in a family of Christ. As the Girls' Brigade is not merely an individual body but one belonging to a big family of Christ, we are able to share resources among our GB companies and sisters from Kuching, Sarawak and even in Malaysia. I am touched to see officers from different places, different backgrounds coming together and be ONE in Christ for our girls.

I have seen this team spirit which encourages me to persevere on for this GB ministry. God is bringing His servants, His people, our officers into one united body where we are able to lead our girls to seek, serve and follow Christ. We are weak, but God is strong. We are limited, but God can do the impossible. Many people think that this pandemic and lockdown has kept people apart, but I have witnessed how God uses this pandemic to keep our GB officers and girls closer and connected in Him.

Please do pray with us that God will guide and lead us in conducting GB meetings online during this pandemic. We also look forward to the day when we are able to come back and meet physically.

Capt Cindy Chow
The Girls' Brigade
3rd Kuching Company

Apa Yang Patut Kita Tinggalkan Pada Musim Pra Paskah?

John Wesley meningkatkan kita dalam khutbahnya bahawa, "Orang Kristian harus berpuasa dari segi dosa." Sekiranya kita ingin berpuasa dari segi dosa, kita harus memahami maksud dosa, asal usul dosa dan bagaimana caranya untuk kita berpuasa dari segi dosa.

Sewaktu Tuhan menciptakan Adam dan Hawa, mereka adalah sempurna! Tuhan menggambarkan bahawa mereka adalah sangat menakjubkan dan Tuhan telah meletakkan mereka di Taman Eden. Akan tetapi, manusia jatuh di dalam dosa atas kehendak sendiri dan atas godaan Syaitan. Adam secara tidak langsung telah membawa dosa kepada umat manusia. Dalam kata lain, manusia berdosa apabila mereka menegakkan kepentingan mempunyai pilihan dan kehendak berbanding keperluan untuk melakukan apa yang baik dan sepatutnya. Hal ini menyebabkan, mereka yang taat kepada Tuhan sering kali tidak mampu melawan godaan atau hasutan untuk berbuat dosa.

Dosa Adam dan Hawa berpunca daripada ketidakpercayaan. Mereka lebih memilih untuk mempercayai Syaitan berbanding Tuhan. Ini juga didorong oleh keangkuhan. Walaupun setelah Adam berdosa terhadap Tuhan, dia tidak mengakui kesalahannya, malah dia telah mempersalahkan Hawa dan Syaitan. Tambahan lagi, Adam mempersalahkan Tuhan apabila dia mempersoalkan tindakan Tuhan; "Perempuan yang Engkau jadikan temanku, memberikan buah itu kepadaku, lalu aku memakannya" Dosa pertama oleh manusia ialah ketidaktaatan dan ketidakpatuhan. Hal ini menyebabkan, Adam dan Hawa kehilangan keserupaan mereka dengan Allah.

C.S Lewis menulis sebuah buku yang berjudul "Mere Christianity". Bab 8 di dalam buku ini bertajuk "The Great Sin" (Dosa Terbesar) telah menegaskan fahaman yang jelas mengenai dosa.

Berdasarkan ajaran tokoh-tokoh Kristian, kejahatan dan dosa yang terbesar ialah keangkuhan, ketidaksucian, ketamakan, ketidaksabaran, kemabukan dan segala sesuatu yang membinasakan dalam perbandingan, telah membuka ruang dimana melalui keangkuhan Syaitan, menjadi Syaitan. Keangkuhan menjadi jalan kepada pelbagai kejahatan yang telah membelakangi Tuhan. (ms 109)

Rata-rata segala kejahatan yang berlaku di dalam dunia ini disimpulkan mempunyai asal usul yang sama iaitu, kejahatan bermula dengan ketamakan dan ketidakpedulian yang di dorong oleh keangkuhan. (ms 110)

Kita berhadapan dengan Allah yang agung dan berkuasa ke atas kita. Sekiranya kita mengenal Allah, kita akan faham bahawa Allah adalah yang teragung dan mahakuasa, manakala sekiranya kita tidak mengenal Allah sama sekali, kita membandingkan diri dengan Allah. Selagi kita mempunyai keangkuhan di dalam diri, kita tidak akan benar-benar mengenal Allah. Seseorang yang angkuh sering kali memandang rendah akan orang dan perkara lain. Hal ini adalah benar, kerana semakin kita memandang rendah akan orang dan perkara lain, pandangan kita terhadap perkara diatas akan dikaburi. (ms 111)
Persoalannya disini ialah bagaimana seseorang yang diselubungi sifat angkuh mengakui boleh melafazkan dan mengakui bahawa mereka percaya akan Tuhan dan kelihatan sangat aktif dalam aktiviti keagamaan? Saya risau sekiranya mereka berimaginasi menyembah Tuhan.

Kenyataannya, kejahatan mampu bertumbuh dalam kehidupan Kristian kita. Kita mungkin boleh memperhatikan bahawa kejahatan yang kurang jahat datang dari Syaitan yang menggoda kita membuat dosa oleh kerana sifat semula jadi manusia. Akan tetapi, keangkuhan tidak berasal dari sifat semula jadi manusia. Sifat angkuh datang dari neraka dan bersifat seratus peratus rohani. Oleh itu, keangkuhan dalam diri seseorang membuatkan mereka sangat rapuh dan mempunyai keupayaan untuk membunuh. Sifat angkuh ini adalah kanser rohani yang menutup segala ruang untuk kasih, kepuasan, dan mengurangkan kemampuan dan daya berfikir. (ms 99)

Dosa Adam dan Hawa ialah ketidakpercayaan. Mereka lebih memilih untuk mempercayai Syaitan daripada Tuhan. Ini semua disebabkan oleh keangkuhan di dalam diri masing-masing.

Sewaktu saya merenung apa yang diajar oleh C.S. Lewis mengenai dosa terbesar, saya berpendapat bahawa keangkuhan ialah punca segala konflik,

salah faham, pergaduhan di dalam gereja, keluarga dan dalam kalangan masyarakat.

Oleh kerana sifat angkuh, Adam dan Hawa membuat keputusan untuk tidak mempercayai Tuhan.

Oleh kerana sifat angkuh, mereka ingin menjadi seperti Tuhan!

Oleh kerana sifat angkuh, ramai orang memilih untuk tidak menerima Yesus Kristus dalam hidup mereka.

Oleh kerana sifat angkuh, kita memilih untuk tidak saling mengasihi.

Oleh kerana sifat angkuh, kita tidak mahu menjadi yang pertama untuk meminta maaf.

Oleh kerana sifat angkuh, kita mula menjadi tamak.

Oleh kerana sifat angkuh, banyak gereja, keluarga dan persahabatan telah hancur.

Hal ini kerana, keangkuhan umpama kanser rohani yang memusnahkan kebolehan seseorang untuk mengasihi, untuk merasa puas dan memusnahkan daya berfikir.

Bagaimanakah cara kita menjauhkan, menghalang dan berpuasa daripada dosa keangkuhan? Di dalam Alkitab, Kejadian 3 memperingatkan kita tentang tiga perkara penting yang harus kita ingat.

Pertama sekali, kita harus berwaspada dengan apa yang kita dengar.

Ayat 1- Ular itu bertanya kepada perempuan itu, "Benarkah Allah melarang kamu makan buah daripada sebatang pokok di taman ini?"

Ayat 2- "Kami boleh makan buah dari setiap pokok di taman ini," jawab perempuan itu, "kecuali pokok yang ada di tengah-tengah taman. Allah melarang kami makan buah pokok itu ataupun menyentuhnya; jika kami berbuat demikian, kami akan mati"

Ayat 4 - Ular itu menjawab, "itu tidak benar, kamu tidak akan mati."

Jelas adanya perbualan antara ular dengan perempuan itu dimulakan oleh ular itu. Apabila kita tidak mampu mengawal apa yang dikatakan oleh Syaitan, kita harus belajar untuk berwaspada dengan apa yang kita dengar. Apabila fikiran untuk berbuat dosa hadir dalam fikiran kita, kita tidak seharusnya menghiraukan fikiran tersebut. Malah, adalah baik jika kita terus menghentikan sama sekali fikiran dosa yang terganggu-ganggu dalam fikiran. Ini adalah tipu daya dan muslihat Syaitan! Syaitan memulakan perbualan dengan perempuan itu. Malah, Syaitan juga boleh memulakan perbualan dengan kita untuk memperdaya dan menggoda kita supaya jatuh di dalam dosa.

Yesus memberi amaran kepada kita supaya kita berwaspada dengan apa yang kita dengar. (Markus 4:23-24). "Jika Kau bertelinga, dengarlah baik-baik." "Perhatikanlah apa yang kamu dengar!" Syaitan boleh menggunakan pelbagai cara untuk memulakan perbualan dengan kita! Berwaspadalah apabila kita mendengar lagu-lagu kerana lirik di dalam lagu sesungguhnya adalah sangat kuat dan mampu mempengaruhi kita. Malah, lagu-lagu duniawi yang kita dengar seringkali bercanggah dengan ajaran Alkitab.

Yang kedua ialah kita harus berwaspada dengan apa yang kita lihat.

Ayat 6 - Perempuan itu nampak bahawa pokok itu cantik dan buahnya enak dimakan. Dia berfikir betapa baiknya jika dia menjadi bijaksana. Oleh itu dia memetik buah pokok itu dan memakannya.

Ayat 7 - Sebaik sahaja mereka makan buah itu, fikiran mereka terbuka dan mereka sedar bahawa mereka bertelanjung.

Dosa zina yang dilakukan oleh Raja Daud bermula dengan apa yang dia lihat.

Pada suatu petang, setelah Raja Daud bangun daripada tidur, baginda pergi berjalan-jalan di bumbung istana yang rata. Dari situ baginda nampak seorang wanita sedang mandi, dan wanita itu sangat cantik. (2 Samuel 11:2)

Rasul Yohanes mengatakan bahawa keinginan hawa nafsu melalui penglihatan merupakan salah satu dosa yang boleh menyebabkan kita menyimpang dari jalan Kristus. Segala sesuatu di dunia ini, iaitu yang diinginkan oleh keinginan hati orang berdosa, dan yang dilihat lalu dikehendaki, serta yang dibangga-banggakan, semuanya tidak berasal daripada Bapa, tetapi dari dunia. (1 Yohanes 2:16)

Ayub membuat perjanjian dengan matanya supaya tidak melihat para wanita dengan hawa nafsu. Dengan sumpah aku telah berjanji, tidak memandang gadis muda dengan berahi. (Ayub 31:1)

Tetapi sekarang Aku berkata kepada kamu: Sesiapa memandang seorang wanita dengan perasaan berahi, orang itu sudah berzina dengan dia di dalam hati. (Matius 5:28) Berwaspadalah dengan mata dan telinga kita kerana kedua-dua ini seringkali menghadapi serangan rohani. Bermula dengan apa yang kita dengar, kemudian apa yang kita lihat.

Buku "Confessions" ditulis oleh St. Augustine, Bab 8: Alypius and The Gladiators. Augustine menceritakan bahawa dia mempunyai seorang kawan yang baik bernama Alypius, seseorang yang lebih muda dari Augustine, bijak dan sangat berbakat. Augustine mengatakan bahawa Alypius telah berpindah ke Rome untuk menuntut ilmu undang-undang sebelum Augustine. Apabila Alypius berada di Rome, dia menentang perlawanan Gladiator.

Pada satu hari, Alypius berjumpa dengan rakan-rakannya sewaktu pulang dari makan malam. Walaupun telah menolak beberapa kali, Alypius dipaksa mengikuti rakan-rakannya ke panggung. Lalu dia berkata, "Walaupun aku dipaksa untuk berada di sini, fikiranku tidak mungkin mampu dipaksa untuk berada disini. Aku boleh berada di sini tanpa berasa disini."

Apabila rakan-rakan Alypius mendengarkan ini, mereka semakin beria-ria memaksa Alypius ke panggung kerana mereka ingin melihat sama ada Alypius mampu berbuat seperti yang dikatakan. Kemudian mereka sampai dipanggung, mereka duduk dan mendapati bahawa panggung itu dipenuhi dengan bunyi yang meriah dan suara sorak sorai orang ramai apabila perlawanan itu dimulakan.

Alypius menutup matanya kerana dia tidak mahu dipengaruhi oleh kekejaman sedemikian. Walaupun Alypius menutup matanya kerana dia tidak mahu menyaksikan kejahatan perlawanan tersebut, dia lupa untuk menutup telinganya. Kemudian, apabila salah satu gladiator tersungkur di dalam perlawanan, orang ramai bersorak kerana sangat teruja, Alypius mempunyai rasa ingin tahu kerana dia tertarik dengan apa yang dia dengar. Alypius membuka matanya untuk melihat apa yang sedang berlaku. Dia memberitahu dirinya bahawa dia masih membenci apa yang dia lihat. Hal ini telah membawa kesan yang lebih besar kepada Alypius, membuat luka yang lebih dalam, menyebabkan Alypius lebih terkesan berbanding semua yang hadir di panggung pada masa itu.

Dia digoda melalui telinganya, yang telah membuka jalan bagi matanya untuk melihat, seterusnya membuka jalan untuk menetap di jiwanya. Sebaik sahaja Alypius melihat darah, dia terpaksa melihat hamba yang berlumuran darah itu. Alypius telah menjadi salah seorang penonton, serupa dengan mereka yang telah mengheretnya ke panggung itu.

Augustine menulis, "Engkau telah menyelamatkan dia dengan tangan yang kuat dan berbelas kasihan, serta mengarah dia untuk meletakkan kepercayaannya kepada Engkau dan bukan dirinya sendiri." Tetapi itu lama kemudian.

Ini adalah apa yang berlaku di taman Eden. Ini adalah taktik yang digunakan oleh Syaitan untuk menggoda Hawa. Segalanya bermula dengan satu perbualan, dan Hawa memilih untuk tidak menutup telinganya, malah dia mendengar apa yang dikatakan oleh Syaitan. Ayat 5 - Allah berfirman demikian kerana Dia tahu bahawa jika kamu makan buah itu, fikiran kamu akan terbuka; kamu akan menjadi seperti Allah dan mengetahui apa yang baik dan apa yang jahat." Kata-kata Syaitan masuk ke dalam hati Hawa melalui pendengaran dia, di mana dia mula mencari buah pokok itu, yang menyenangkan hatinya.

Setiap orang di antara kita harus berwaspada dengan apa yang kita lihat, terutamanya, pornografi. Semua orang, saban hari digoda dengan pornografi, termasuk pastor, orang ramai, lelaki, dan perempuan. Saya pasti ada diantara kalian yang tahu mengenai salah laku sexual yang dilakukan oleh Ravi Zacharias. Beberapa bulan sebelum dia meninggal dunia, dia didapati telah mengumpul gambar perempuan berbogel.

Saya membaca sebuah artikel pada tahun 2014 di "The Star News Website" yang bertajuk "Malaysia's East Coast records highest internet porn streaming, says video company." Menurut statistik yang diperolehi daripada syarikat tersebut, 3 daripada 10 bandar yang kuat melayari pornografi ialah bandar yang berada di Sabah dan Sarawak, iaitu Kuching (7), Miri (3) dan KK(5).

Sama seperti kisah Alypius, yang beranggapan bahawa dia mampu menghalang dirinya daripada menikmati permainan gladiator. Dia gagal kerana keangkuhan dirinya sendiri. Sifat angkuh menyebabkan banyak dosa yang lain.

Yang ketiga ialah kita harus berwaspada dalam percakapan kita. Tuhan mengurniakan kita sepasang telinga, sepasang mata dan sebuah mulut. Ini adalah hikmat Tuhan.

Kejadian 3:12 - Lelaki itu menjawab, "Perempuan yang Engkau jadikan temanku memberikan buah itu kepadaku, lalu aku memakannya."

Kejadian 3:13 - TUHAN Allah bertanya kepada perempuan itu, "Mengapa engkau melakukan hal itu?" Perempuan itu menjawab, "Ular menipu aku sehingga aku makan buah itu."

Yakobus 3:2 Kita semua sering membuat kesalahan. Jika seseorang tidak pernah membuat kesalahan dengan kata-katanya, dia orang yang sempurna. Dia dapat menguasai seluruh dirinya.

Tiada diantara kita yang sempurna. Salah satu cara untuk jatuh di dalam dosa ialah melalui lidah. Begitu mudah untuk kita jatuh di dalam dosa kerana lidah kita! Sekiranya kita merenungkan tingkah laku dan refleksi diri, berapa kalikah kita membenarkan perkataan yang kasar keluar dari mulut kita? Terutama sekali apabila kita tidak berada dalam mood yang baik? Sesuatu yang kita katakan kepada ahli keluarga, rakan-rakan, rakan sekerja dan saudara serta saudari dalam Kristus. Kenyataannya, perkara yang teruk untuk dilakukan ialah apabila kita mengatakan sesuatu yang buruk mengenai orang lain di belakang mereka. Kita langsung tidak memberikan peluang kepada mereka untuk mempertahankan diri mereka. Apa yang kita harus tahu ialah apa yang kita katakan mengenai seseorang akan mempengaruhi hubungan pendengar dengan orang itu. Tidak hairanlah Rasul Yakobus berkata "sekiranya seseorang itu tidak pernah melakukan kesalahan dalam kata-katanya, maka dia adalah sempurna dan mampu menjaga peradaban diri."

Hal ini membuktikan bahawa, walaupun lidah adalah sebuah organ yang kecil, lidah mampu menguasai hidup kita. Perkara yang kecil mampu mempengaruhi sesuatu yang besar. Rasul Yakobus memberikan beberapa contoh untuk menggambarkan bahawa perkara yang kecil mampu mempengaruhi sesuatu yang besar. Contohnya:

Kuda dikuasai oleh mulutnya.

Kapal dikuasai oleh kemudi.

Percikan api mampu membakar seluruh hutan.

Sama seperti lidah yang kecil, walaupun kecil, mampu membanggakan diri dan mengawal seluruh badan. Lidah mengawal tujuan badan dan mungkin juga mengawal hidup dan mati seseorang.

Kira-kira 10 tahun yang lalu, sewaktu saya di Amerika, saya telah pergi ke Chicago. Di museum Sejarah Chicago, terdapat sebuah lukisan wanita dan lembu telah mendapat perhatian saya. Setelah saya membaca mengenai sejarahnya, saya mendapati bahawa pada 8 Oktober 1871, kebakaran telah berlaku di bandar Chicago yang dikenali sebagai "Great Chicago Fire" yang berlaku dari petang hari Ahad (8 Oktober) hingga hari Selasa (10 Oktober 1871). Kebakaran ini membunuh 300 orang dan 100,000 orang kehilangan tempat tinggal.

Bagaimanakah kebakaran itu bermula? Orang percaya kebakaran itu disebabkan seekor lembu yang bernama Daisy. Pemilik lembu tersebut, Catherine O' Leary memerah susu lembu malam sebelumnya hingga membuat Daisy berasa kurang selesa dan menendang sebuah baldi yang diletakkan pelita di atasnya. Kebakaran merebak dengan sangat cepat disebabkan semua bangunan di situ diperbuat daripada kayu. Angin yang kuat telah menyebabkan api semakin kuat sehingga menyebabkan pasukan bomba susah mengawal api dan memadamkan api.

Bolehkan anda bayangkan bahawa api yang kecil mampu mendatangkan malapetaka seperti ini? 300 orang meninggal dunia, lebih 100,000 orang kehilangan tempat tinggal, 117 km jalan raya, 190 km tempat pejalan kaki, 2,000 lampu jalan, dan 17,500 bangunan telah dimusnahkan. Rata-rata \$222 juta pemilikan dan aset telah hilang dimusnahkan oleh api. Mereka mengambil masa bertahun-tahun untuk membaikpulih dan membina semula bandar tersebut.

Rasul Yakobus mengatakan dalam Yakobus 3:5b-6 - Bayangkan betapa luasnya hutan yang dapat dibakar oleh api yang sangat kecil! Lidah seperti api. Pada diri kita, lidah seperti dunia yang dikuasai kejahatan, dan menyebarkan kejahatan ke seluruh diri kita. Lidah menghanguskan seluruh hidup kita dengan api yang berasal dari neraka.

Sekiranya gereja Trinity sebuah hutan yang besar, adakah hutan ini sedang di dalam kebakaran? Adakah kebakaran ini disebabkan oleh percikan api yang dimulakan oleh kita? Yang menyebabkan segala macam jenis kerosakan. Sekiranya keluarga kita diibaratkan sebagai sebuah hutan, adakah hutan ini sedang dalam kebakaran kerana kita tidak menjaga pertuturan kita? Adakah kita sedang menyalakan api kebakaran dengan rakan-rakan, saudara-saudari di gereja yang akan mencemarkan perhubungan mereka?

Sekiranya gereja Trinity sebuah hutan yang besar, adakah hutan ini sedang di dalam kebakaran? Adakah kebakaran ini disebabkan oleh percikan api yang dimulakan oleh kita? Yang menyebabkan segala macam jenis kerosakan. Sekiranya keluarga kita diibaratkan sebagai sebuah hutan, adakah hutan ini sedang dalam kebakaran kerana kita tidak menjaga pertuturan kita? Adakah kita sedang menyalakan api kebakaran dengan rakan-rakan, saudara-saudari di gereja yang akan mencemarkan perhubungan mereka?

Seperti yang kita saksikan dari "Chicago Great Fire", mereka mengambil masa yang lama untuk membaikpulih dan membina semua bandar itu walaupun puncanya hanya daripada sebuah percikan api yang kecil. Dalam masa yang sama, dosa adalah seperti percikan api di dalam hidup kita. Sekiranya kita terus menerus berbuat dosa, kita seakan-akan menambah bahan api ke dalam api tersebut membuatkan api itu menyala dengan garang sehinggakan satu hari nanti kita mungkin terbakar di dalam api tersebut. Berkemungkinan besar, kita akan membakar ahli keluarga, rakan-rakan dan saudara-saudari di gereja.

Kadangkala, saya berasa bahawa pastor ibarat ahli bomba yang cuba memadamkan api saban hari di gereja, pelayanan, perkahwinan ahli gereja dan keluarga.

Kedua adalah sukar untuk kita mengawal lidah.

Yakobus 3:7 - Manusia dapat menjinakkan dan memang sudah menjinakkan semua makhluk lain - binatang buas, burung, binatang menjalar, dan ikan.

Yakobus 3:8 - Tetapi tidak seorang pun dapat menjinakkan lidah manusia.

Yang ketiga, lidah tidak dapat dikuasai

Yakobus 3:8b - Lidah itu jahat dan tidak dapat dikuasai, serta penuh dengan racun yang mematikan. Kita harus faham bahawa sifat yang sukar dikuasai ialah sifat Syaitan dan kejahatan. Lidah sentiasa bersedia untuk mengatakan sesuatu, seringkali racun yang membunuh. Apabila kita bercakap tentang kejahatan, kita membawa maut untuk kita dan para pendengar. Yakobus menambah beberapa contoh bagi orang Kristian.

Yakobus 3:9-10 - Kita menggunakan lidah untuk mengucapkan syukur kepada Tuhan dan Bapa kita, tetapi juga untuk mengutuk sesama manusia, yang sudah diciptakan menurut rupa Allah. Ucapan syukur dan kata-kata kutukan keluar dari mulut yang sama. Saudara-saudaraku, perkara ini tidak seharusnya berlaku! Lidah yang digunakan untuk memuji Tuhan juga digunakan untuk mengeji dan mengutuk orang lain. Hal ini tidak sepatutnya berlaku. Yakobus menegaskan bahawa hal ini tidak seharusnya berlaku! Ini akan menyebabkan ketidaksefahaman di dalam gereja.

Dan saya ingin memperkenalkan sebuah buku <He's Faithful> yang ditulis oleh Carol Cymbala, isteri seorang Pastor dari Brooklyn Tabernacle Church dan yang juga pengarah paduan suara gereja.

Dalam salah satu bab, dia menyebut tentang kesatuan gereja! Dan bergosip adalah dosa yang benar-benar dapat menghancurkan pelayanan, usaha yang telah kita lakukan.

Apabila saya dihipir oleh direktor koir yang ingin mencari cara untuk menolong koir menginjil kepada hati jemaat mereka, jawapan saya kepada mereka adalah sama setiap masa. Anda boleh mengusahakan dan membuat koir yang terbaik di dalam dunia, tetapi melainkan dibimbing Roh Kudus, nyanyian koirmu tidak akan pernah mempunyai kesan kepada orang lain. Oleh itu, setiap minggu saya berpesan kepada kumpulan koir

tentang kepentingan bergantung kepada Roh Kudus. Melainkan kita membenarkan Roh Kudus masuk dan bekerja di dalam kita, kita hanya akan melakukan pelayanan kita sebagai rutin tanpa memberi peluang kepada Tuhan untuk mengubah hati orang yang kita layani.

Penting untuk kita merenungkan ayat Alkitab, di dalam Zakharia 4:6 berkata "Malaikat itu menyuruh aku menyampaikan perkhabaran TUHAN ini kepada Zerubabel, "Engkau akan berjaya bukan dengan kekuatan tentera ataupun kekuatanmu sendiri, melainkan dengan Roh-Ku." Roh Kudus sangat lemah lembut ketika berurusan dengan kita. Oleh sebab itu, Alkitab menegaskan bahawa kita tidak sepatutnya menyedihkan Roh Allah. Salah satu perkara yang menyakitkan hati Tuhan ialah perpecahan umatnya. Roh Allah dipadamkan atau hilang sewaktu gereja dijangkiti dosa gosip, pergaduhan dan perpecahan.

Alkitab merungkaikan sebuah soalan yang bernas dan patut kita tanya pada diri sendiri; iaitu, "Bolehkah dua orang berangkat bersama-sama tanpa berjanji untuk berjumpa lebih dahulu?" (Amos 3:3).

Seringkali gereja dan pelayanan lain di dalam gereja terlepas pandang akan apa yang Tuhan telah sediakan bagi mereka disebabkan perpecahan yang tidak di pulihkan. Hal ini menyebabkan Jim, sewaktu membuat ujibakat dan temuduga untuk ahli koir, dia menegaskan kepentingan kesatuan.

"Lihatlah" dia berkata, "sebuah koir tidak akan menjadi bagus jika bukan kerana sumbangan setiap ahli koir. Engkau mempunyai bakat untuk menyanyi, tetapi hal ini tidak begitu penting dalam koir. Apa yang penting ialah kedudukan hatimu, kerana Roh Kudus memenuhi hati mereka yang sungguh-sungguh mencari dan melayani Tuhan. Koir hanya boleh menjadi semakin bagus kerana hadirnya Roh Kudus untuk memimpin."

"Tidakkah itu merugikan sekiranya semua bakat dan kasih karunia Tuhan dibiarkan begitu sahaja disebabkan oleh dosa? Menjadi sebahagian daripada koir membuka peluang bagi kita untuk menjangkau lebih banyak jiwa, tetapi sekiranya anda mensia-siakan peluang ini, ini bermaksud anda tidak memahami cara Roh Kudus bekerja."

"Sekiranya anda menyertai koir, jangan bercakap hal-hal yang buruk mengenai ahli koir yang lain, sewaktu mereka tidak ada di depanmu untuk mempertahankan diri mereka. Hal ini kerana, perpecahan yang berlaku akan menyebabkan kita perlu mengambil tindakan tegas kerana sikap yang suka bergosip dan bertelingah ialah seperti sebuah penyakit yang merebak dengan sangat pantas dan mampu merebak ke seluruh gereja dan membinasakan seluruh jemaat. Semua kita adalah manusia yang tidak akan pernah lari dari membuat silap atau perkara yang menyakitkan hati orang lain."

"Cara untuk menyelesaikan hal ini ialah dengan berhadapan dengan orang yang menyakitkan kita dan perbaiki hubungan dengan bantuan Tuhan. Kita tidak sepatutnya membiarkan fitnah dan sikap suka menikam dari belakang merebak dan mempengaruhi jemaat serta gereja." "Dalam mengerjakan pelayanan Tuhan, kita harus melakukan sesuatu itu dengan segenap hati kita dan dengan kasih."

Rasul Yakobus menuliskan 12 ayat membincangkan tentang kejahatan disebalik lidah yang telah meletakkan kita di tempat yang agak merunsingkan. Persoalannya disini ialah: "Siapakah yang dapat mengawal lidahnya? Bagaimanakah cara kita melepaskan diri dari kuasa yang sungguh dahsyat ini dan kembali ke jalan kesempurnaan?"

Masalah ini juga dihadapi pada masa ini.

Yakobus 3:13 - Adakah antara kamu seorang yang bijak dan pandai? Dia harus membuktikannya dengan kelakuannya yang baik, dan melalui kebijaksanaan yang diamalkannya dengan kerendahan hati dan kebijaksanaan.

Sebaliknya, keangkuhan patut digantikan dengan kerendahan hati. Yakobus 3:14-16 - Tetapi jika kamu sangat iri hati dan mementingkan diri sendiri, janganlah berdosa terhadap berita benar daripada Allah, dengan bercakap besar tentang kebijaksanaan kamu. Kebijaksanaan semacam itu tidak datang dari syurga, tetapi berasal dari dunia, daripada tabiat manusia yang berdosa dan daripada roh jahat! Apabila orang iri hati dan mementingkan diri sendiri, maka akan berlakulah kekacauan dan segala macam kejahatan.

- Rev Jabez Tiong

7Ps untuk Kelompok Sel

"Apa tujuan dan arah kelompok sel anda?" Sebelum menjawab pertanyaan ini, kita perlu mengetahui keunikan kelompok sel kita. Apakah itu kelompok yang sama umur? Mempunyai minat yang sama? Dan apa yang dapat kita lakukan untuk menjangkau orang lain sebagai kumpulan?

Ada 7P yang perlu kita perhatikan.

Pertama, "Pray" Berdoa: Sentiasa berdoa untuk ahli kelompok sel dan berdoa bersama dalam kelompok sel untuk keluarga, gereja, masyarakat dan dunia. Yang paling penting, berdoa agar lebih banyak jiwa diselamatkan.

Kedua, "Preparation" Persiapan: Selain penyediaan bahan pelajaran Alkitab, makanan dan penjagaan memainkan peranan penting dalam menyatukan anggota dalam Kristus.

Ketiga, "Participation" Penyertaan: Pemimpin kelompok sel mesti aktif mengambil bahagian dalam aktiviti kelompok sel dan juga dalam kehidupan anggotanya. Hidup ini susah. Adalah baik jika saudara-saudari dalam Kristus berjalan bersama-sama melalui perjalanan hidup.

Keempat, "Patience" Kesabaran: Menunggu masa Tuhan untuk membawa perubahan dan pembaharuan dalam kehidupan anggotanya. Ini adalah kerja Tuhan, bukan kita. Tugas kita adalah untuk berdoa dengan setia dan mempersiapkan hati anggotanya.

Kelima, "Punctuality" Ketepatan masa: Oleh kerana setiap orang mempunyai jadual yang berbeza, adalah penting untuk memulakan dan menyelesaikan persekutuan kelompok sel tepat pada masanya. Atau sekurang-kurangnya memberi kebebasan kepada anggota untuk keluar sekiranya persekutuan tidak selesai pada waktu yang dirancangan.

Keenam, "Passion" Kegairahan: Bersemangatlah dalam pelayanan kelompok sel. Anggota anda dapat merasakannya dan melihat kasih Tuhan dalam diri anda.

Ketujuh, "Partnership" Rakan sepelayanan: Sentiasa diingatkan bahawa tidak ada yang dapat melakukan pelayanan ini sendirian. Kita mesti bekerjasama rapat dengan Tuhan dan pemimpin kelompok sel yang lain, berkongsi sumber termasuk cabaran dan belajar dari satu sama lain.

"Oleh itu kami mengisytiharkan Kristus kepada semua orang. Dengan segala kebijaksanaan kami memberikan amaran dan ajaran kepada mereka, supaya setiap orang dapat dibawa ke hadirat Allah sebagai orang yang matang dalam hal-hal rohani, kerana sudah bersatu dengan Kristus." (Kolose 1:28)

Tidak kira apa yang kita lakukan, fokus utama pelayanan kelompok sel adalah mengenai Tuhan dan menjadikan murid Kristus yang matang.

- Rev. Jabez Tiong

Hari ini 13 Mac 2021, saya terkenang kembali peristiwa yang genap setahun yang lalu, iaitu majlis penutupan rasmi Kem Bina Insan Guru di IPG Kampus Batu Lintang. Ketika acara berlangsung, Penolong Pengarah telah menyampaikan arahan daripada KPM untuk menangguhkan semua aktiviti KPM sama ada di peringkat sekolah, IPG dan semua institusi lain di bawah KPM secara serta-merta berikutan kes Covid19. Tidak lama selepas itu, cuti persekolahan yang sepatutnya berlangsung selama seminggu telah bertukar menjadi cuti persekolahan terpanjang dalam sejarah. Dalam tempoh tersebut, saya menerima banyak mesej daripada ibu bapa yang menanyakan bila sekolah akan dibuka semula. Hanya ada satu jawapan yang mampu diberi ketika itu: TIDAK PASTI.

Saya yakin tiada seorang pun dalam kalangan kita yang terlepas daripada merasai tempas pandemik ini. Sama ada kita adalah seorang pelajar, seorang pekerja mahu pun ibu bapa. Secara peribadi, terdapat banyak perancangan saya yang gagal pada tahun 2020, antaranya ialah berkonvo dan bertunang. Sehingga suatu detik, saya terduduk dan menangis kerana langsung tiada kepastian yang menanti di hadapan. Tidak dinafikan, merancang pernikahan di tengah pandemik

Ketidakpastian

adalah satu perkara yang sangat sukar, sehingga saya berputus asa untuk merancang apa-apa lagi.

Suatu hari, teman lelaki menegur saya dan berkata, "Rancangan kita memang bagus. Tapi kita bukan Tuhan. Kalau kamu mahu semua berjalan seperti dirancang, kamu ibarat sudah mahu ganti kerja Tuhan. Sebab itu kamu stress dan tertekan." Teguran itu membuatkan saya berfikir. Benar, kita bukan Tuhan. Seringkali, kita lupa bahawa di atas semua yang telah dan sedang terjadi ketika ini, Tuhan tetap berdaulat. Kita lupa perkara itu kerana kita fokus kepada ketidakpastian dan kita tetap tidak menemui jawapan.

Yesus berpesan di dalam Yohanes 14: 27, "Damai sejahtera Kutinggalkan bagimu. Damai sejahtera-Ku Kuberikan kepadamu, dan apa yang Kuberikan tidak seperti yang diberikan oleh dunia kepadamu. Janganlah gelisah dan gentar hatimu."

Pandemik ini serba sedikit pasti mencabar iman percaya kita sebagai anak Tuhan. Ada yang diuji dari segi kewangan, ada yang diuji berjauhan daripada pasangan, malah ada yang terpaksa meninggalkan keluarga dalam tempoh yang lama kerana menjalankan tugas. Ketidakpastian itu berada di mana-mana. Keadaan ini menyukarkan kita untuk duduk dengan tenang dan membuat keputusan yang baik. Akhirnya, kita kehilangan damai dan sukacita. Saudara, semoga kita sentiasa yakin dengan kesetiaan Tuhan kerana janji Tuhan adalah janji yang pasti. Tidak terhalang hebatnya tekanan, atau kuatnya badai mahu pun betapa banyaknya ketidakpastian, janji Tuhan tetap bersinar.

Tuhan memberkati,

- Liserd Porok

Surat tulus ikhlas dari seorang Pastor kepada pemuda yang mempunyai ketertarikan sesama jenis.

Pemuda yang dikasihi,

Beberapa tahun yang lalu, anda datang ke pejabat saya. Anda berkongsi dengan saya bahagian paling gelap dalam hidup anda sebagai orang Kristian yang bergumul menjadi gay. Kami berjalan dengan anda dan memegang tangan anda selama beberapa tahun. Namun, anda tertarik dengan apa yang ditawarkan oleh dunia kepada anda. Suatu hari, anda menelefon saya dan masuk ke pejabat saya dengan wajah yang tidak berdaya dan putus asa. Anda memberitahu saya ini, "Pastor, doktor baru saja memberi saya laporan. Saya HIV+."

Semasa sesi kaunseling pastoral yang kita lakukan, anda telah menyatakan bahawa anda pernah menjadi mangsa keganasan seksual. Itu menghancurkan pemahaman anda tentang "seks". Ketidakmampuan anda untuk mengatakan "TIDAK" menyebabkan anda terus menerus melakukan pelanggaran dan anda semakin merasa malu. Tetapi keseluruhan kejadian ini telah menyebabkan anda mengalami "kesedaran awal seksual". Secara beransur-ansur, anda mula ketagih dengan pornografi dan seks. Kerana kekurangan model peranan lelaki dalam hidup anda, anda mula mengejar lelaki. Anda membuat diri anda ketagih melakukan hubungan seks dengan lelaki.

Anda tidak dapat mengawal keperluan seksual anda dan mula merosakkan hidup anda secara seksual. Media tidak membantu kerana anda dibesarkan dalam generasi di mana media memainkan peranan penting dalam mempengaruhi nilai moral anda. Anda menjauh dari nilai-nilai Tuhan dan terus menikmati apa yang ditawarkan oleh dunia kepada anda - pusat perhatian, kemasyhuran dan kesenangan hidup. Ini semua bersifat sementara. Anda ditarik oleh apa yang telah digambarkan oleh media kepada anda bahawa orientasi seksual ini dapat diterima dan menyeronokkan.

Rakan-rakan anda memberitahu anda bahawa selebriti merayakan pilihan seksual ini dan anda dipuji kerana "coming out" (pengakuan umum tentang ketertarikan seksual seseorang) dan melakukan apa yang anda rasa ingin lakukan. "Jangan biarkan iman dan Tuhan memerintahkannya. Bebaskan diri sebagai gay dan berbahagialah". Mesej-mesej ini menghujani anda setiap hari semasa anda melayari media sosial anda.

Bulan dan tahun berlalu, anda cuba mengisi kekosongan dengan lelaki yang berbeza setiap malam; yang membuat anda benar-benar hancur. Saya mendengar dari rakan anda bahawa anda disakiti, dilecehkan dan diperkosa. Saya tidak dapat menghubungi anda kerana anda bersembunyi dalam rasa malu dan ketakutan. Yang dapat saya lakukan hanyalah berdoa agar anda dapat mendengar suara-Nya yang lembut.

Anda fikir dunia mempunyai segalanya untuk ditawarkan kepada anda kerana itulah cara media menggambarkannya kepada anda. Media mengatakan jika anda menganggap anda dilahirkan dalam tubuh yang salah, "perbaiki saja" (pembedahan menukar jenis kelamin). Mulakan diri anda dengan rawatan hormon dan jika ibu bapa atau gereja anda cuba menghentikan anda, abaikan saja. Bagaimanapun, adalah "hak asasi manusia" anda untuk melakukan apa yang anda mahu lakukan. Media tidak menerbitkan berita mengenai banyak yang telah melakukan pembedahan menukar jenis kelamin dan menyesal. Banyak yang "de-transisi" (kembali ke jantina asal), mungkin anda boleh bertanya kepada Walt Heyer di <https://sex-changeregret.com/>.

Hati saya berseru kepada Tuhan selama bertahun-tahun ketika anda "hilang dalam tindakan". Saya menunggu anda untuk "Pulang ke Rumah" kepada Bapa Syurgawi anda yang terlalu mengasihi anda untuk melihat anda dihancurkan oleh hubungan yang tidak sihat ini. Anda memperoleh keberanian untuk "menelefon ke rumah" dan saya sangat gembira kerana anda melakukannya.

Anda pulang dengan perasaan hancur dan malu tetapi saya tidak sabar untuk mengasihi anda dan melakukan perjalanan bersama anda menuju Kristus. Hanya Kristus yang dapat membersihkan kita. Tidak kira di tahap mana anda berada sekarang, komitmen saya kepada anda adalah untuk melakukan perjalanan dengan anda. Perjalanan ini hanya akan berakhir pada hari apabila kita melihat Yesus secara bersemuka. "Keluar dan pulanglah ke rumah"

Pastor kamu,
Rev. Tryphena Law

Pelayanan Kelompok Kecil

S y a l o m ... s a y a bersyukur kerana di beri peluang untuk berkongsi sedikit m e n g e n a i pelayanan kelompok kecil di ruangan ini. Dari awal tahun yang lepas sehingga ke masa ini, kita masih tertekan dengan krisis ancaman wabak penyakit Covid-19 dan tidak pasti bila ianya akan berakhir. Kerajaan terpaksa

mengambil langkah yang bernas dengan melaksanakan perintah kawalan pergerakan (PKP) bagi mengekang wabak penyakit daripada terus merebak dengan lebih leluasa lagi.

Pelayanan di gereja juga tidak dapat dijalankan dan segala perancangan bagi setiap pelayanan terpaksa dibatalkan. Sepanjang tempoh

PKPB ini, tiada aktiviti kelompok kecil dijalankan di semua kawasan. Disebabkan itu, kami selaku pemimpin kelompok kecil menghadapi pelbagai cabaran untuk meneruskan pelayanan terutama sekali dalam kehidupan norma baru, di mana kami perlu menggunakan zoom untuk perjumpaan dan persekutuan doa. Kami merasakan ianya bukan perkara yang mudah dan agak sukar bagi kami kerana tiada kemahiran dalam menggunakan zoom, terutama sekali bila menjadi host.

Walau bagaimanapun, semua pemimpin kelompok kecil sentiasa berusaha untuk menjangkau dan mendekati jemaat di kawasan masing-masing dengan menghubungi mereka melalui telefon. Sikap peduli, saling memperhati dan mendoakan satu sama lain masih terjalin kukuh. Selain itu, kami juga menekankan setiap keluarga harus menjalankan mezbah keluarga sekali dalam seminggu. Bahan untuk mengadakan mezbah keluarga ini telah disediakan oleh sdra. Welfred Tungku.

Harapan dan doa saya agar semua jemaat tetap teguh dan setia mengikuti jalan Tuhan meskipun sudah beberapa bulan ini kita tidak berjumpa dan beribadah di gereja.

Sekian, Tuhan memberkati..

- Tagi Kudang

DITARIK KELUAR DARI LAUTAN

Pernahkah kamu berada di dalam situasi di mana kamu jatuh ke dalam sebuah lautan yang dalam dan gelap tetapi kamu tidak mampu untuk berenang ke atas permukaan laut semula dan tidak ada orang yang membantu kamu? Secara fizikal, saya tidak pernah mengalami situasi tersebut tetapi secara mental dan emosi, saya pernah.

Sejak kecil lagi, saya merupakan seorang yang ceria dan sangat senang untuk bergaul dengan semua orang. Tetapi pada tahun 2017, semua itu berubah secara perlahan-lahan. Hal ini disebabkan oleh tekanan yang amat membebaskan sehingga menyebabkan saya jatuh ke dalam kemurungan yang teruk. Perkara tersebut tidak berlaku dalam sekelip mata tetapi secara perlahan-lahan dan sangat menyakitkan secara emosi. Pada awalnya, saya sendiri tidak menyedari akan perubahan yang saya alami sehinggalah perasaan takut untuk ke sekolah, berhadapan dengan orang ramai dan kesedihan yang berterusan datang menyelubungi hidup saya. Bukan itu sahaja, saya juga pernah mencuba untuk membunuh diri beberapa kali pada tahun tersebut dan setiap kali perasaan dan keinginan untuk membunuh diri itu datang, saya menyedari bahawa saya seperti berada di dalam sebuah lautan yang sangat dalam dan gelap serta tidak ada orang yang ingin membantu saya. Saya berasa sangat takut, sakit dan penat secara mental dan emosi. Tetapi, saya bersyukur kepada Tuhan atas kasihNya dan perhatianNya kepada saya. Walaupun saya berada dalam keadaan di mana saya merasakan

diri saya tidak lagi mempercayai kewujudanNya sebagai Tuhan yang berkuasa, Dia tetap berada bersama saya dan dia tetap menghulurkan tanganNya kepada saya. Hal ini kerana saya dapat merasakan kehadiranNya setiap kali saya berasa takut dan ingin berputus asa untuk meneruskan hidup saya.

Kini, hampir genap empat tahun saya menjalani rawatan di sebuah Klinik Psikiatri. Sepanjang saya menjalani rawatan bersama doktor-doktor pakar di sana, saya dapat melihat kuasa Tuhan bekerja melalui mereka dalam membantu saya untuk kekal positif dalam kehidupan saya. Walaupun kadang kala kisah silam saya masih melemahkan saya, tetapi saya percaya bahawa Tuhan sentiasa bersama saya untuk mengharungi cabaran tersebut. Di situ lah saya dapat merasakan bahawa Tuhan bukan sahaja menghulurkan tanganNya kepada saya, tetapi dia telah mencapai tangan saya dan telah menarik saya keluar daripada lautan kehidupan yang dalam, gelap dan yang telah menyiksa saya. Oleh itu, saya percaya akan janjiNya di dalam Ibrani 13:5 yang mengatakan "Aku tidak sekali-kali akan meninggalkanmu. Aku tidak sekali-kali akan membiarkanmu."

Saudara dan saudari, jika kamu juga berada di dalam lautan yang dalam dan menakutkan, ingatlah, tangan Tuhan selalu ada untuk mencapai tangan kamu dan untuk menarik kamu keluar dari lautan yang dalam itu kerana dalam Yesaya 59:1 (TB) berkata "Sesungguhnya, tangan Tuhan tidak kurang panjang untuk menyelamatkan..." Tetaplah percaya akan kuasaNya dan janjiNya. Sekian, Tuhan memberkati.

- Wendy Welfred

Shalom, saudara dan saudari seiman, Saya bersyukur kepada Tuhan dan pihak gereja kerana memberikan kesempatan kepada saya untuk mengongsikan perjalanan hidup saya sebagai seorang ibu tunggal dalam membesarkan anak-anak bersama dengan Tuhan. Di dalam perjalanan hidup ini, kita semestinya pernah mengalami pelbagai bentuk persoalan dan pergumulan yang membuat jiwa kita tertekan. Seperti yang dikatakan di dalam kitab Mazmur 42:11 - "Mengapa engkau tertekan, hai jiwaku, dan mengapa engkau gelisah di dalam diriku?". Pernyataan itu diungkapkan sampai 3 kali dan pernyataan itu muncul kerana wujudnya beragam jenis persoalan yang dialami oleh Daud. Namun, seruan itu diteruskan dengan satu perintah, iaitu, "Berharaplah kepada Allah!".

Pengalaman saya sebagai ibu tunggal sememangnya mencabarkan dan susah. Saya ada 4 orang anak. 2 orang sedang bekerja manakala 2 orang lagi masih bersekolah. Menjadi seorang ibu tunggal bukanlah suatu hal yang mudah bagi saya dalam mendidik dan membesarkan mereka secara peribadi. Saya sering tertekan, susah hati dan khuatir. Di saat saya sendirian di dalam bilik, saya akan berfikir dan bertanya kepada diri sendiri, "Adakah saya seorang ibu yang kuat atau seorang ibu yang tidak pandai mendidik anak-anak dan mampukah saya membenarkan anak-anak saya yang masih bersekolah itu untuk melanjutkan pendidikan mereka?" Pada saat ini, saya tidak mempunyai pekerjaan tetap (saya sudah tidak lagi menjadi pengasuh) hanya bekerja sebagai pekerja separuh masa. Ya, kalau dilihat dari luaran – pergaulan, percakapan dan ekspresi wajah, saya kelihatan sangat bersemangat dan penuh sukacita setiap hari. Akan tetapi, jauh dilubuk hati saya, banyak pergumulan yang perlu saya tempuhi dan cara yang saya gunakan untuk menyembunyikan semua pergumulan itu adalah melalui senyum dan tawa.

Sekarang, sebagai seorang ibu tunggal, saya dapat merasakan bahawa perasaan saya semakin sensitif. Setiap kali anak-anak saya

Berharaplah Kepada Allah!

berkata kasar dengan saya, saya akan berasa terluka dan sedih. Apabila hal itu berlaku, saya akan bertanya kepada diri sendiri dan mula mempersalahkan diri sendiri. Di saat itu juga, saya merasakan diri saya sangat tidak berguna dan tidak berdaya.

Namun, saya sangat bersyukur dan berterima kasih kepada kawan-kawan yang sentiasa setia untuk mendengar keluhan saya dan yang lebih baik adalah saya mempunyai seorang Bapa yang tidak pernah jemu mendengar keluhan saya, iaitu YESUS. Saya juga sangat bersyukur kerana adanya Tuhan di dalam hidup saya. Sekiranya Tuhan tidak ada di dalam hidup saya, saya pasti akan melakukan hal-hal yang biasa semua orang yang berputus asa lakukan, apabila pergumulan dan permasalahan menimpa mereka.

Saudara dan saudari yang saya kasih di dalam kasih Yesus, ingatlah bahawa di saat kita mengalami tekanan di dalam kehidupan, Tuhan sentiasa menghantarkan teman kepada kita untuk memberikan sukacita daripada Dia. Kehadiran Allah bukan saja mendengar bahkan Dia juga berkuasa memberi jalan keluar kepada kita yang jauh lebih besar dan penuh sukacita dan kedamaian. Itulah sebabnya pemazmur memiliki kerinduan yang sangat besar kepada Allah seperti yang dinyatakan di dalam kitab Mazmur 42:2-3.

Sebelum saya mengakhiri kesaksian saya, saya ingin mengingatkan kita bahawa apapun masalah yang kita sedang hadapi di dalam hidup ini, jangan biarkan Tuhan berada di luar kehidupan kita. Undanglah Tuhan ke dalam hidup kita supaya Dia akan campur tangan dalam masalah dan pergumulan kita. Serahkanlah segala kekuatiran kita ke dalam tangan Tuhan kerana Dia pasti akan bekerja dan rencana-Nya sentiasa indah pada waktunya. Dengan ini, berakhirlah kesaksian peribadi saya. Saya berharap agar kesaksian saya dapat memberkati kita semua. Sekian, terima kasih dan Tuhan memberkati. AMEN!

- Utie Tugang

Ucapan Penghargaan Untuk Ibu Bapa

Shalom semua. Nama saya Pamela dan saya berumur 22 tahun, juga kini saya masih bekerja. Saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada mummy dan daddy saya iaitu Mira dan Jong Chin Onn sempena hari ibu bapa. Terima kasih kepada mereka yang telah mendidik kami 4 adik-beradik dan tidak lupa juga mendidik kami mengenai Yesus sejak kecil lagi. Saya berharap agar mummy dan daddy terus sihat sejahtera dan tidak ada sakit penyakit yang mengganggu mereka. Saya

percaya Tuhan akan terus memimpin mereka dalam rencana-Nya. Sekali lagi saya ingin mengucapkan, Selamat Hari Ibu Bapa! Sarang-haeyo (I Love You)! <3

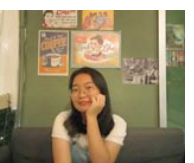

Saya mengucapkan syukur kepada Tuhan telah menghadirkan seorang wanita kuat dalam hidupku. Selamat Hari Ibu buat wanita tercinta yang menjadi inspirasi ku selama ini. Terima kasih untuk kasihmu kepadaku. Terima kasih untuk doamu yang selalu mengiringku.

Hi, Nama saya Pretty Louisa, umur 20 tahun dan saya masih lagi bersekolah. Bersempena dengan Hari Ibu ini saya mahu mengambil kesempatan untuk mengucapkan Selamat Hari Ibu kepada mummy saya iaitu Patricia. Saya menggambarkan mummy saya dia seperti cartoon yang dari PowerPuff Girls walaupun ada tiga orang. Mummy saya ibaratkan Blossom (karakter salah satu PowerPuff Girls tu), dia seorang yang sangat rajin. Contohnya, tidak kiralah betapa penatnya dia pulang dari kerja, dia tetap akan masak untuk

kami adik beradik kalau kami belum makan malam lagi pada malam tu. Mummy saya juga seperti Bubbles (karakter kedua), seorang yang sangat baik dan memahami. Walaupun kadang-kadang suka juga gaduh-gaduh ada salah faham, tapi dia tetap sabar melayan dan terangkan dengan baik-baik dengan lemah lembut dan selalu mencuba untuk memahami kami. Karakter yang terakhir ialah Buttercup yang menggambarkan mummy saya, dia seorang yang sangat kuat dalam apa pun masalah yang menimpa dia baik masalah itu kecil mahupun besar sekali. Sebagai anak yang paling tua antara tiga orang adik beradik, saya banyak melihat perkara dan saat-saat di mana mummy saya harus berjuang sendiri tanpa sokongan dari siapa-siapa. Dan ini membuatkan saya terdorong dan terinspirasi dengan ibu saya sendiri kerana dia selalu kelihatan kuat walaupun di sebaliknya dia banyak bersedih namun dia tidak pernah berputus asa untuk berdoa dan mengingatkan kami supaya menjadi anak yang taat dan sentiasa takut akan Tuhan. Sekali lagi saya mahu mengucapkan terima kasih kepada mummy saya kerana menjadi seorang ibu dan isteri yang sangat hebat buat keluarga dan juga seorang 'bestfriend' saya untuk saya meluahkan perasaan. Terima kasih dan selamat hari ibu!

Hai, nama saya Wendy. Saya berumur 20 tahun. Nama ibu saya ialah Sokimah dan nama bapa saya ialah Welfred Tungku. Jika ibu bapa saya digambarkan sebagai sebuah karakter kartun atau hero, saya menggambarkan ibu saya sebagai Doraemon. Saya menggambarkan ibu saya sebagai Doraemon kerana Doraemon dapat melakukan

banyak perkara untuk membantu orang dan Doraemon juga mempunyai banyak benda yang dapat dikeluarkan dari poket kecilnya. Sama seperti ibu saya, dia dapat melakukan banyak perkara sebagai

seorang ibu untuk membantu saya. Dia juga selalu mempunyai perkara yang diperlukan dalam kehidupan saya. Manakala, saya menggambarkan bapa saya sebagai seorang hero dari filem Marvel: Avengers iaitu Hawkeye. Ini kerana, di dalam filem tersebut, Hawkeye mempunyai perwatakan di mana dia selalu membantu rakan seperjuangan dia dari belakang menggunakan kemahiran memanahnya itu. Sama seperti bapa saya, dia selalu membantu dan menyokong rakan-rakannya termasuklah ahli keluarganya sendiri dari belakang. Saya sangat bersyukur dan berterima kasih kepada Tuhan kerana menjadikan saya anak kepada mereka berdua. Selamat Hari Ibu Bapa dan Tuhan memberkati.

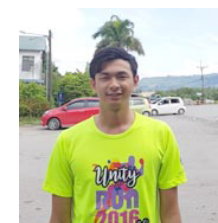
Shallom semua. Saya, Obrain Anak Mang. Saya berumur 21 tahun dan sekarang saya melanjutkan pendidikan saya di UITM KAMPUS KOTA KINABALU, Sabah. Saya menggambarkan ibu saya, Aunty Uite sebagai karakter kartun Winnie the Pooh kerana Winnie meskipun dia suka memakan madu lebah lebih dari apa pun, dia tidak pernah meninggalkan atau mengabaikan kawan-kawannya yang berada dalam kesusahan

dan dia juga seorang yang ceria. Jadi, ibu saya adalah seorang wanita yang sering kali mengutamakan keperluan anak-anak meskipun dia harus berkorban masa untuk berehat. Dia dengan mendiang ayah saya, Mang tidak pernah mengecewakan kami dalam menyediakan keperluan kami semampu yang boleh. Meskipun saya seorang yang degil dan panas baran. Ibu saya sentiasa mempunyai cara untuk melembutkan hati saya kembali apabila perselisihan faham di antara kami berlaku. Perkara yang paling memberi impak di dalam hidup saya secara peribadi ialah bagaimana ibu saya sentiasa mengandalkan Tuhan di dalam semua keadaan yang dia alami dan hal inilah yang mengajar saya untuk terus kuat dan mengandalkan Tuhan di saat jatuh lalu bangkit semula. Di kesempatan ini, saya ingin memohon maaf kepada ibu saya kerana saya sentiasa panas baran, cepat tersinggung akan gurauan kasar dan keras kepala apabila ditegur. Terima kasih kerana selalu ada memberi teguran dan menjadi tempat saya untuk meluahkan perasaan atau pergumulan. Terima kasih kerana telah mendidik dan membesarkan kami adik-beradik dengan kasih yang tidak dapat terbalaskan. Terima kasih Mummy! I LOVE YOU! SELAMAT HARI IBU kepada semua wanita yang digelar IBU! Sekian, terima kasih dan Tuhan memberkati!

Hai saya Lionel Jong Nyuk Feng ... tahun ini saya berumur 24 tahun. Kerja saya sekarang ada sebagai personnel facility di Gereja Methodist Trinity dan juga person in-charge untuk Live Streaming. Saya ingin ucapkan ribuan terima kasih kepada ibu bapa yang telah membesarkan saya dari kecil sampai

peringkat dewasa. Walaupun ada senang dan susah tetapi korang ibu bapa saya yang saya kasih dan sayangi. Saya bersyukur saya telah dilahirkan di dalam keluarga ini. Yang terakhir, saya ingin ucapkan selamat hari ibu bapa kepada mummy (Mira Kimong) dan daddy saya (Jong Chin Onn).

Bersyukur kepada Tuhan, kerana saya mempunyai ibu bapa yang mengasihi Tuhan. Mereka mengajar kami untuk mengasihi Tuhan dan antara satu sama dan yang lain dalam adik beradik kami dan begitu juga kawan-kawan yang di sekeliling kami agar kami dapat membesar menjadi anak-anak yang beriman. Selain itu, saya juga berterima kasih kepada

mereka kerana sentiasa memberi dorongan dan nasihat dalam setiap keputusan dan cabaran yang kami hadapi. Akhir sekali, terima kasih Mummy dan Daddy yang sentiasa tekun berdoa untuk kami dan memberi kasih sayang dalam keluarga yang tidak berbelah bagi.

肺腑之言

亲爱的青少年，

几年前，你来到我的办公室。你与我分享作为一个与同性恋斗争的基督徒生活中最黑暗的一面。就这样我们与你同行。握住你的手长达数年之久。然而，你却被这世界提供给你的东西所吸引。

有一天，你打电话给我，走进我的办公室，脸上带着沮丧和无助的表情。你告诉我说：“牧师，我刚从医生那里得到我的检验报告。我是 HIV+ / 艾滋病检测呈阳性”。

在我们进行的那些教牧咨询中，你分享你曾经是性侵犯的受害者。这破坏了你对“性”的理解。你不能说“不”，导致你不断地受到侵犯，使你在羞耻中陷得更深。

这整个事件使你变得“早期性觉醒”。渐渐地，你开始沉迷于色情和性；由于你的生活中缺乏男性角色模范，使你开始追求男人。你让自己沉迷于与男人做爱。

你无法控制自己对性的需求，开始在性方面打乱自己的生活。在你成长的那个时代，扮演着重要角色的媒体一再地影响你的道德价值观，不单对你毫无帮助，更诱发你越陷越深，不能自拔。

你远离上帝的价值观，不断地沉溺于世界提供给你的东西--光环、名声和生活的乐趣。这些都是暂时的。媒体说，这种性取向是可以接受的，是很酷的。你无数次的被媒体影响，也因此有过无数次错误的判断，错误的选择，错误的举动。

你的朋友告诉你，即使是世界各地的名人也在表扬这种性偏好，你会因为“出柜”和勇敢做你自己喜欢的事而受到赞扬。“不要让你的信仰和上帝来支配你。作为一个同性恋者，要解放自己，最重要让自己快乐”。当你浏览你的社交媒体时，这些话时刻

在诱惑着你。

几个月过去了，几年过去了，你每天晚上都试图以不同的男人来填补心里的空虚。谁又会告诉你，这样子下去却只是让你更逼近崩溃和破碎。我从你的朋友那里听说你受到伤害，被侵犯和被强奸。我无法向你伸出援手，因为你躲在羞耻和恐惧之中。我所能做的就是为你祷告，让你听见祂细小的寂静之声。

你认为这个世界可以为你提供一切，因为这是媒体对你的描述。媒体说，如果你认为自己生在一个错误的身体里，只需要“修复它”（变性）。若自己开始接受荷尔蒙治疗，而你的父母或教会试图阻止你，不要理会他们。毕竟，这是你的“人权”，你可以去做你想做的事。媒体没有公布许多经历了变性而后悔的新闻。许多人都有“变性”的经历，你可以问问沃尔特·海尔，<https://sexchangeregret.com/>。

在你“行踪成谜”的那些年里，我的心向主呼喊。我一直在等待你“回家”，回到你的天父身边，祂是何等地爱你，祂不愿看到你被这些不健康的关系而遭摧毁。你鼓起勇气“打电话回家”，很高兴你这样做。

你破碎和羞愧地回家，而我迫不及待地只想爱你，和你一起走向基督。只有基督能使我们洁净。

无论你现在处于什么阶段，我对你的承诺是与你同行。这段旅程终会结束，直到我们面对面地见到耶稣。

“出来吧，回家吧”

你的牧者
罗碧玲牧师

不以为意

(记述2021年一月14日三一堂水灾)

续涨潮，电梯、车子、室内的物品该怎么办是好？感恩的是，阿德弟兄安上的木板起了作用，而潮水也在晚间7点左右开始消退。事后回想，若是我们真的不以为意，而阿德弟兄也没安装挡板，后果肯定不堪设想。

“不以为意”，是我们生活中的陷阱，也是信仰生活中的死穴。也难怪圣经不断呼吁信徒们要谨守和警醒，因为撒旦总在信徒“不以为意”时，乘虚而入（彼前5：8）。

在经历漫长的抗疫过程中，是否在一些事情上，我们也开始“不以为意”？若有，请快安上木板，避免损坏发生。

- 在主日礼拜上“不以为意”，要安上心灵与诚实。
- 在团契生活上“不以为意”，要安上爱与关怀。
- 在读经上“不以为意”，要安上殷勤与专注。
- 在祷告上“不以为意”，要安上恒心与安静。

凡事安上谨守与警醒。

- 刘立伟传道

海外数码短宣分享篇

自从2019年7月前往印尼西加之后，因为疫情的关系，2020年至2021目前为止，都无法带领短宣队去海外短宣。原定于2020年9月份的东亚短宣，也被迫暂时取消。不只是海外短宣，一些本地的宣教活动，如内陆短宣、都市长屋宣教、也因为遵守行动管制令的缘故无法进行。就在2020年结束的时候，自己就反思过去一年在事奉岗位上做了什么？疫情不懂几时好转，管制令的开放好像遥遥无期，难道今年的服侍也是要这样的过去吗？

感谢主，就在2020的年会，年会就通过了宣教部所策划名为“数码海外短宣”的事工。当我听到年会宣教部分享这事工，就感到神的事工真的是很奇怪也很有伸缩性，因为可以随着环境的变化，我们服侍的方式也可以变通。在12月的时候就有幸参加了年会宣教部所举办两天一夜的“模拟数码海外短宣”，有来自砂拉越各教区不同的宣教执行会主席参与。短宣的工场是泰北，在各自的家里参与。透过和宣教士的配搭，也有机会“到了”我不曾参与的工场服侍，也初步的认识了泰北宣教士的事工还有学习新的宣教事工。

何谓数码短宣？

随着新冠肺炎所带来新常态，数码科技以及网上活动变得越来越普遍。无论是上班族、学校的老师和同学、父母、甚至年长的长辈都必须掌握这个新的“求生”技能。所以无论我们喜欢不喜欢，过去一年的生活，已经让许多人接受了这新的生活方式，从开始的一窍不通直到成为一个专业的用户。

数码短宣，顾名思义~就是透过数码产品来进行海外的宣教事工。这不是一般的网上课程，也不是宣教士讲座会，而是真正把实体海外短宣可以进行的事工数码化。怎么说是实体又数码呢？对我来说最大的分别就是我们和宣教士有几天的互动，在各自的地方，针对不同的节目一起服侍和参与。

数码短宣的目的和实体海外短宣的目的是一样的。

- 1) 我们依然让队员认识和体验异族的文化 and 风俗民情。
- 2) 协助宣教士的工作。
- 3) 激励队员传递宣教异象或成为宣教士。
- 4) 实行线上祷告之旅。

海外数码短宣是公开给所有重生得救，对传福音有负担的基督徒参加。队员不一定要特别具备什么恩赐或事奉的才华，最重要的是愿意谦卑学习新的宣教技巧，以及愿意与队员彼此合作。

其实当我自己参与模拟数码短宣后，体会到很多事工就算是远距离也是可以一起进行的如：徒步祷告、数码布道、学习语言

、数位游戏、见证分享、带领灵修、预备以及预录教导的活动和短片、甚至访问当地同工，都是可以进行的！

数码短宣的好处

数码短宣主要可以打破教会对海外宣教的格局，不再局限于时间和空间的距离。就比如我们要去的海外工场是尼泊尔，就牵涉许多的问题如经费、签证、队员的人数、这方面的问题透过数码短宣就可以迎刃而解。

除了对教会带来好处，海外数码短宣也克服了一些基督徒所面对的问题。很多时候教会的兄弟姐妹要参与短宣却有许多顾虑如工作的年假有限、无法离开家里那么久、不能适应异地的环境等等。数码短宣就提供机会给更多对短宣有负担的基督徒参与。当他们踏出第一步参与海外宣教，体验了整个短宣的过程，将来他们就更加有勇气参与实体的海外短宣。

数码海外短宣的挑战

这是我第一次尝试以新的方式带领海外短宣。所以就决定以4天3夜的行程开始做起。海外数码短宣，最主要的是考量工场对象可以参与的时间和资源。虽然现在很多线上的工具可以进行事工，但也应该考量到不同国家网络和电流供应的问题。这次我们东亚的短宣队一共有4位队员报名，虽然队员人数不如预期，但我相信神的带领，会透过我们原有的资源而完成我们要达成的事工。对我来说，这也是一个累积经验的开始。目前我们也开始了两次的召集，和宣教士最后商讨事工之后就等6月出队。我也祷告这次的旅程会带给参与的队员很好的学习和突破的机会，也期待短宣队结束后大家的分享。

徒1：8“但圣灵降在你们身上、你们就必得着能力，并要在耶路撒冷、犹太全地、和撒玛利亚、直到地极、作我的见证”。海外数码短宣乃是神透过疫情为教会开启的另外一种机会，但绝不是用来取代实体短宣的方法。而且未来实体与数码海外短宣还是可以同步进行。但愿透过数码短宣，“直到地极”做见证就真的不在只是一节经文，而是一项可以被实践的事工。

- 林成渝

有感而发

2021 年的受难节就安静的在家和妈妈一起参与线上崇拜。每一次看到那首“祢是我永远的救主”，总会禁不住的流下泪来。今年也不例外，虽流着泪但心却平静，纵然没有了当初刚信主之时那种悲痛欲绝，然而我确信主耶稣为我的罪而钉死十字架，三天后复活，战胜死亡，使我有永生的盼望。

那天傍晚，去 Aeon Mall 买东西，路程中因接听来电和回复一些重要的信息，就把车停在一个巴士候车站前。突然，有人敲车门，还没回过神，就看见一位印度弟兄，用手式比 1 来讨 1 块钱。我当下的自然反应是摇头。他看到我摇头，就走了。看着他的背影渐渐走远，怜悯之心油然而生。我于是按了按车喇叭。他走回来，我就问他是哪里人？住在哪里？他回答说他是成邦江人，已经多天没吃饭了，跟我要 1 块钱吃饭。他没有工作，动了手术，也没有地方住，就住在医院旁边的路边或者五脚基。因为当时我是一个人，就不敢载他，以便确定他所说。当下便毫不犹豫的找钱包看有没有零钱钱，心里想着 1 块钱可以吃什么？于是就给了他 10 块钱，叫他去吃饭，还特意叮嘱他千万不要拿这 10 块钱去买万字票 toto 之类的（心里其实还是没有很相信他所说）。他道完谢就走了。

事后回想，我竟忘记问他的名字和跟他说耶稣爱他。只希望这一点钱可以帮他解决一两餐温饱，让他感受社会的一丝温暖。

如果是以前，我是不会给钱的。可是当下就想，会不会是上帝让我成为天使祝福他呢？

我不知道自己算是好撒玛利亚人，还是冷漠的人？我只知道，我还是没有多走那一哩路。。。。

求主怜悯我。因为上了社会关怀课程，我知道这不是一个好的方式去帮助他。。。

我感恩主借这个机会让我反思，虽然在服事中会迷茫，会沮丧，会失望，会伤心，但是，所经历的，主都知道。上帝必与我同行。

- 林以暉

殷勤不可懒惰。要心里火热，常常服事主。(罗马书12：11)

基甸会

我的服事始于基甸会。我与其他人一样到学校、军营、监狱、医院、警局去分发圣经。这个组织不是由单一教会为出发点，更像是一个注册机构的模式负责分发圣经并籍此传扬福音。还记得很多年前有越南的难民逃难涌入砂劳越，我们的政府就建立难民营并收留这些人。就这样我们透过基甸会，许多不同的教会热烈的参与分发圣经给这些难民。这是非常美好的经验，因为许多不同的教会参与，但我们却拥有共同的目标。不但如此，我们也热心于住宅区探访事工。我们时常带着圣经，挨门逐户进行探访。这事工也因为有一群弟兄姊妹有着同样看见，同样的使命而让基督的名被高举。

监狱事工

另一方面，我也积极的投入在监狱事工。这是一份更新生命的工作，只是地点是在大家不大熟悉的监狱和戒毒所。除了卫理公会属下的教会，我们学习与其它的宗派一起并肩工作。这里边包括圣多玛教会，以马内利教会，佳音教会等等。在当中我们有教导事工，负责主日崇，带领医疗与复苏(Cure and Care)等等。

全备福音商人团契

我也因为本身经商的缘故，就参与了全备福音商人团契。在这里，我又学习到不一样的服侍。我们号召一些酒店，餐馆举办星期

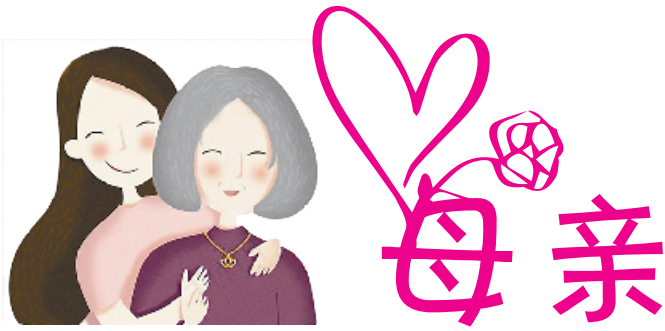
五的聚会。为的就是要让各行各业的员工们可以有机会接触到福音。我们也抓紧机会让商人们明白迷信与真信仰的区别。我们甚至有时候会帮助他们除掉那些迷信物件，例如贵重的古董刀剑，古怪的坛，祭拜求运的东西等等。

少年感化学校 (Sekolah Tunas Bakti)

这是一项对少年人的服侍。他们都是在法律制度下犯了错误，但因年少而不应定罪入狱的一群。最能帮助他们的方法就是送入感化所，籍此改造并引导他们走正路。大多数的少年人是从偏远的土著地区而来，年龄介于12岁至18岁。我们的目标就是希望透过教导他们认识真信仰，让他们重新来过，不因一时的错误而蹉跎一生。这个学校有合格的学校制度，政府所定的学龄考试等等。除此之外，就多了星期天的崇拜，道德教育课程，和星期三的辅导时光（为时2个小时）。这又是另一个美好的服事，你不止看到各宗教团体的参与，也会有砂大生等人的参与。我有幸能和三堂一国语部的弟兄姊妹一起配搭。我们负责带领主日的国语崇拜，这当然少不了Ps.Peter Mutang和 Ps. Patrick Taie 的证道。

我们开始时，在一颗大树下开课。如果下雨天就在食堂里上课。当然，我们有学校老师的监督，有教会牧者长老参与，是非常有规律的活动。喜乐充满我心，每每与这一群少年人一起学习时。

- 黄世璋

回忆起十年前，母亲来探望我时，我发现母亲手背上的伤口一直无法痊愈，觉得有些不妥，就带她去看医生。诊断结果是我母亲患有初期的皮肤癌。感谢神的保守，让我们能够及早发现，并及时把它切除。而母亲也因为及时的治疗，可以得到完全的痊愈。

但因年龄逐渐老迈，身体也越来越衰退了，免疫力也就大不如前。也因为这样母亲再次得了肿瘤癌（这次却在颈项的部位）。征求了医生的意见之后，因为妈妈的年纪太大了（95高龄）医生不鼓励开刀，只能尽可能改善她的生活素质使她更舒服一些。但她的病情一天比一天严重，到了一个地步甚至无法照料自己的大小便，只能病卧在床。而颈项上的肿瘤也渐渐长大，开始出脓甚至流血了。照料的过程也变得艰难了许多。此刻，我们才能体会到照顾无法打理自己的病痛老人加上要洗涤伤口是件何等困难的事情呀！

眼看妈妈被癌症病魔折磨得如此的辛苦，身体渐渐消瘦，心里很是难过，也很难受但却无能为力。常常祷告为何主不把她尽早接回家，免去这些痛苦呢？！

虽然痛苦不解但仍然一心相信神，祂做事必定有祂的时间，唯有学习信靠，耐心等待。求主赐足够的力量和恩典让我能够把妈妈照顾好。。。

自从疫情爆发后，要飞往KL的行程就变得比往常艰难得多了。每次的行程都很难意料会发生什么变化？况且那时飞机每日只有一趟飞往KL，其他航空公司也没有航班。其次航班是会随着疫情随时取消或更改的。故此，每一次购买机票时都非常的挣扎，只能祷告然后凭信心去购买。感谢神的是，这总共七八趟的行程我们都一次又一次的经历了神的眷顾和保守。

曾经有一次，因为姐姐有事无法照料妈妈，必须要在所定的日期飞往KL，可是看了机票竟然要两千多马币，心里实在为难！看见日期渐近了必须作出决定。就在这个时候，神为我们开路，亚行推出了 RM399的机票，任由我们来回飞！哈利路亚，感谢赞美主！为我们节省许多不必要的花费！

神的奇妙作为真的数说不尽！除了每次去KL蒙神的眷顾之外，因紧急事故必需要回来古晋处理家务事时，也经历了神的看顾保守。神知道我们的需要，祂为我们开路。我真实经历过神让我们买到机票，当天就起飞回古晋。第二天后航班突然全部取消了！因为当时KL的疫情越来越严重。试想想，如果迟了一天，我们就不能回来了，还会造成多大的麻烦和不便呀！而最后一次飞去KL，就是当天中午，接到姐姐的电话说妈妈突然呼吸困难要我马上飞去KL！感谢神，神预备仅有的一趟傍晚的班机，让我即时能飞去KL，看妈妈最后的一面。。。回想起来，那些日子像是逃难似的来回两地。实在有惊无险！每每古晋这里开放航班时，就赶紧趁机飞去KL；而当疫情严重时又暂时飞回来古晋，处理完一些琐事后再飞去KL。来来回回，虽身心疲惫，但知道是我必须尽的责任，唯靠主恩典，关关难过，关关过。回想起来，心里除了感恩还是感恩。。。

然而最后的一趟，就是办理完母亲的丧事时飞回来古晋，就必

须被隔离在酒店了。感谢神，为我们预备了又舒适又安静的‘休假’地方 – Pullman hotel，让我与忠翰二人可以好好地休息。我的心也因此渐渐沉淀下来了。当我静静回顾妈妈信主和生病的这些日子以来，有太多要感恩和要为主做见证的事。。。

妈妈已信主，但是哥哥及他家人却都未信主。我的哥哥们很迷信，他们甚至会为别人看相，算命和看风水。十几年前曾经我与姐姐因为带领母亲信主的事，哥哥们已经很不爽了。可想而知，当妈妈要求她的身后事要用基督教的仪式进行时，更是激起他们的不满和不愉快。为此，有一段时间造成我们兄弟姐妹之间的关系也有些紧张。（因为哥哥们怪罪是我与姐姐影响她，使她抛弃过去的民间信仰和弃祖接受‘洋教’，并指责我们很对不起祖先和不孝）。他们也认为这事令他们很丢脸，更严重的是怪罪于我们阻碍了家里的风水。他们也声称，因妈妈信主了还举办基督教的葬礼，到时肯定是没有乡亲父老会出席的。更何况，过去他们也找过风水师说因为爸爸的坟墓风水不好的缘故导致了许多孙子们到了适当的年龄还未娶未嫁。有的呢，结婚了还未生子尤其是内孙，因此不能传宗接代，没有姓杨的后代。为此，他们耿耿于怀。而现在因妈妈信主并以基督教仪式举行葬礼之故，令情况更是雪上加霜了。因此，我们姐妹俩饱受了极大的压力，委屈和不谅解。无从反驳，只能求主施恩怜悯，尽我们所能的把妈妈照顾好，好让他们看见神的爱和作为在妈妈身上。此刻，唯有主的爱能减轻我们的苦痛和化解弟兄姐妹之间的怨恨。

妈妈在患病的这段期间，其实我们很担心她的信仰是否会动摇？感谢神，她不但没有怀疑过她的信仰反而信心更为坚固了。（她曾多次求神医治她甚至让她可以再次站起来走路，但神并没有听她的祷告医治她。她也没有埋怨。这证明了她知道她所信的是谁而不是单单我们影响她。她的信仰是经过了考验并坚持到最后！）她也常把她心中无法言语的身心灵的痛苦都化为祷告和支撑她的力量。她也把她的期待和心未了的事一一向主述说。病痛期间，牧师及教会的弟兄姐妹也常来探望她并为她代祷，让她感受到主的爱。

记得有一次，当大家围绕着她一起唱诗祷告神时，她突然高举双手并微笑起来！原来她看见了穿白衣的天使也在我们当中！这让她得着无比的安慰和力量。

记得前年的十二月中，因妈妈很想回去老家看看家人，虽然行程有些不便但我们还是顺着母亲的意愿。出发前，我们心里有感动要特意带领妈妈一起领受圣餐，也求主为我们破除家里的历代咒诅，并求恩主施恩赏赐杨家有个后续。（因这是妈妈最大的愿望和家人的期待。）神果然真的很信实！主实在满有恩典和慈爱！就在一月份，我的侄儿的太太（唯一的男孙结婚但结婚多年了，也努力了多年但仍不能怀孕生子。）终于成功怀孕了并在十月中平安诞下了可爱的宝宝！荣耀归于主！我妈妈最后的心愿终于完成了！她也心满意足的卸下所有的重担，安然去见主面。。。

在妈妈生病期间，她一直住在KL，与姐姐一起。而葬礼却必须在家乡，哥哥的家举办追思礼拜。（这是母亲的吩咐，遗体必须运回老家，土葬）。行程必须要5小时的距离。因为KL CMCO的缘故，各个在KL的家人们都必须申请通行证。当时的手续复杂但神恩待为我们开路。原本最多2人共乘一辆车，警察特别通融，让我们可以4人共乘一辆车。后来表哥他们一家4口同样去申请却遭拒绝，只能两人一车回来。

过去因妈妈坚持要用基督教的仪式举行葬礼，哥哥们虽然心里为难，因为尊重妈妈的心愿只好成全她，但心里仍有一些的不安和不愉快，恐怕有不能预测的不好的事发生在我们家族里，更何况又是在他的家举办葬礼呢。而这个结要如何解开呢？你知道吗，我们的神做事奇妙可畏，能力，智慧无法测度！！

那天妈妈安息主怀的日子，是11月3号。广东话是113(日日生)这对他们来说是个好预兆。因他们也算过了如果母亲去世的日子是这一天的话是非常好的日子。(因他们很迷信，日子对他们来说是非常重要的。如果是112 '日日饿'，114 '日日死'，115 '日日无'，116 '日日碌')。因此，他们心里很开心，里面的不安和心结顿时打开了！神因为预备了这日子让妈妈离世原来有祂的美意，让哥哥们心里觉得这是好的开始。神借此为我们开路了！感谢神一路保守带领，让整个追思礼拜在很顺利的状态下进行和完成。他们很满意我们所包办的整个仪式，因此处处与我们配合（因疫情的原因，我们已计划好整个仪式流程，除了牧师主持讲道和主办葬礼的仪式外，其他的节目如领唱，伴唱、司琴及安排家人分享的时段等都由信主的家人，如姐姐，侄女和我们全家充当。牧师后来也声称那是他第一次的经历在不信主的家人和亲朋戚友面前举办追思礼拜。圣灵感动他临时改讲章，以布道式的信息讲道。）当天的整个追思礼拜的气氛格外的感受到神的同在、平安、喜乐、自由、轻松。。。。感谢主，儿孙们无论在场的或是因疫情之故，在国外的，虽无法回来也透过Zoom纷纷参与分享，以感恩之心回顾过去妈妈/婆婆在他们生命中如何的影响了他们的价值观和待人接物或受过了她什么样的恩情，深深的感激她并怀念她。许多未信家人们和亲朋好友都前来告诉我们仪式虽简单但很温馨，很有意义和感动。许多人都被所唱的诗，牧师的讲道和家人的分享深受感动。

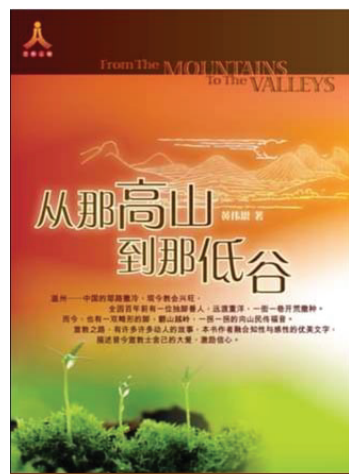
当葬礼完毕后，我们都各自平安回到自己的住处。第二天，消息

传来了，哥哥住的家乡封城了！我不敢想象，如果葬礼是封城的那天举办会是怎么样的情景？肯定会造成诸多的不便且如哥哥们预测的没有人会来葬礼，这是不好的兆头。他们心里肯定有许多的怀恨和不满。试想他们还会像那样的跟我们配合吗？感谢神恩待怜悯。祂掌管一切，在祂没有难成的事！

从来没有想过，妈妈的追思礼拜竟然像是在开布道会一般。过去福音无法直接进入的地方(乡镇人民都是供奉民间神明，极少数是基督徒)现在主为我们打开传福音的门了！刚硬的泥土终于因福音真理的大能开始松开了！！借着追思礼拜，让妈妈所爱的家人，亲朋好友一一听到了福音！哈利路亚，赞美神！我心里有说不尽的感激和颂赞！

一切的委屈和为主摆上都值得了！感谢神一路的陪伴，并垂听一次又一次的恳求。感谢神亲自以祂大能的手扶持与保守，成为我们随时帮助和供应！若不是神开恩，这些美好的事怎可能会发生呢？！我们虽然是少数信主的家人们，仿佛就像军队进入了敌军的阵营一般，但因有我们的元帅在前头开路，我们就凭信心，胆大气壮地靠主完成了心头大事！我们真实的感受到圣灵在每一次的聚会里运行，无论是诗歌和证道都高举了耶稣！因此神为我们盖章。愿将一切的颂赞荣耀单单归给爱我们的父神！！

- 杨官莲

黄伟恩： 《从那高山到那低谷》阅读感想

“你愿意相信主吗？”

答案只有是“我愿意”吗？

《从高山到低谷》是一本由宣教士的血泪所铺垫而成的书籍。当中我们可以了解到宣教士们的快乐以及心酸。这本书里面涵盖了36个由不同宣教士所组成的小故事，述说着他们短暂而美丽的人生。

我看见了：

- 在那一声“我愿意”背后，宣教士们的笑颜。-《圣诞，在中秋》
- 一双手坚持不懈地在未信者的心门前叩门。-《那一双巧手》
- 流落在外的宣教士们内心的思念。-《爸爸不在家》

• 其实宣教不需要去到那么遥远的地方。-《最遥远的路》

• 一位小女孩在面对死亡时依然能够坚定地说：“我们跟随耶稣！我们读的是上帝的书！”-《无论是生，是死》

很显然，答案并不是只有“我愿意”，还有“你走吧”。当福音能够被当地人接受，宣教士们肯定是为他们感到开心。但是，在他们愿意对你打开心房之间，交谈却已是一种奢侈。很多时候，宣教士们被当成异类，因为种族的关系，当地人很难对他们打开心扉。没有对他们抱有敌意，已经是最好的了。除此之外，有家庭的宣教士需要面临着与孩子分离的痛苦。所以，宣教不是一趟美妙的旅行，而是一条充满了挑战的道路。

- 汪劭忆

蜜雪儿·库瓦斯：
《递送瓶中的人》阅读感想

《递送瓶中的人》大意是讲到有关一位递送瓶中的人住在高处，每日会担起重任将海边的玻璃瓶中的信送到收信人家中。可是心里总是有一份空虚感因为他也想收到一封信。这天，海上飘来了一封没有地址的信而也因为这封信，他收到了更珍贵的东西。

信就好像福音，需要人去传递。递送瓶中的人很重要，因为他维护着人的联系，而福音就好像一封维护着人和神联系的信。没有这封信，没有人能到基督那里去。

收到信的人都很开心，而收到福音的人同样也很开心，因为他们

不只生命得以得到更新，而且更收获了比地上的财富更为珍贵的东西。

当然，往往在为神工作或传福音时，我们也会有遇到软弱的时候。可是，神的话总是能成为我们脚前的灯，路上的光。这时，当以祷告来到神面前，神必给予帮助。

我又告诉你们，你们祈求，就给你们；寻找，就寻见；叩门，就给你们开门。（路加福音11:9）

这封飘来没有收信人的信就好像神给予的答案，虽然不是很直接，但是最后学习的过程更加可贵。

传福音纵然路程艰难，辛苦，但是当看见一个又一个的灵魂得救而最后同心合一，在主里彼此相爱时，那份努力难熬的过程也值得了。

《递送瓶中的人》给予我最大的得着和感动是当看到孤独寂寞无比的送信人收获最后的开心和爱时的那份喜悦，恨不得时间就此停在那里。传福音的路程也是如此，从背负使命开始，内心的彷徨和无助和最后神给予的祝福和应许。很多时候过程总是难熬和使人有挫败感，但神同在！祂的应许是最可靠的；祂的祝福是超乎万有，令人无法测度的。

- 汪劭蔚

前些日子，在网络上看到一句这样的话：

“做一件事不难，难的是坚持；坚持一下也不难，难的是坚持到底”。

航海家深信，只要不断的往同一个方向前进，终会有与所爱的人重聚的一天。长跑者坚信，只要有勇气于起跑点跨出了第一步，接下来只要坚持不停歇，每跨一步，就离终点更近一步。

这些年来，跟身边的人说起文字事奉，共同的难处都是那一份坚持。许多有负担，有恩赐的人，没有勇气动笔。许多已经开始的，因为各种因素，心里产生挫败感而没有持续。更遗憾的，有些甚至选择永远放弃，从此封笔，不再写作。

回想自己学乐器的心路历程，一路走来，靠的何尝不是坚持呢？文学创作与音乐都是一门艺术，都要经过不断磨练，方能成功。磨练的过程是孤独的。练琴是孤独的，需要靠自身的意志力，走过那一个过程。

文学创作亦然。写作者通常都要在夜深人静时，挑灯夜战。独自在斗室里，在稿纸上爬着有形的格子，或是在电脑上，手机上爬着无形的格子。靠的也是一份坚持。

音乐是一项服事，文字创作也是一项服事。所不同的是，文字的服事是一项无声的服事。

我们都蒙了上帝的大爱，上帝在我们心里动了福音的善工。我们将上帝所赐与无声的恩赐，本着所托付于我们福音的大使命，选择以无声的方式，做一批谦卑沉默的笔兵，把福音广传。

我们深信，我们只要谦卑自己，忠心服事，坚持到底。上帝必定会透过无声的文字，为所传的福音，寻到知音人。

- 黄敬躬

英语部初成团契与古晋卫理公会三一堂

起始

1980年，我还住在英国诺丁汉市，等候那时年轻的丈夫Ing Sun修完土木工程硕士学位。那时，我想我开始有点想家了，并且常常想著我如果可以回到古晋的话，我要去做的事情。当然我还想念着青年团契的老朋友。我经常想著，当我回到家乡时，我要如何再去适应这个小组。自从我离开家出外深造后，我的情况也变了。我结婚后，也不再是属于青少年的年龄框。当时我只有25岁，但那时我认为自己年纪太大了，不能再被称为青年了。

我也不太愿意加入成年团契，因为团契里有著我的父母、叔叔阿姨们。那感觉太奇怪了。我记得我曾向阿爸天父祷告，向他倾诉了我的担忧，就是如果有机会回去古晋生活及工作的话，我要如何去适应教会的环境？

令人惊讶的是，在1980年8月的某个晚上，我们接到了一通来自家翁打来的国际电话，他邀请我们于9月飞回古晋来参加小姑的婚礼。那时我感到很兴奋！因为很快地，我们就可以回到古晋了！除了享受欢乐的家庭时光，并能再次见到我的父母外，在那短暂的时间内，我们还与青团的老朋友们见面。

我特别想见到我的好朋友Mary Foo。我告诉她，我在英国夏天时所想过的事。我希望在青团之后再成立另一个团契。Mary说，她会为这事祷告。我认为她对此事并没有表达任何异议。很快地，我们又飞回到诺丁汉，因为Ing Sun必须完成他的哲学硕士（M. Phil）的论文以及参加口试。另外，我们急著要回去英国，主要是因为当我们回到古晋时，Ing Sun被献议了一份他无法拒绝的工作。赞美主！

又过了三个月，Ing Sun的口试及论文也被大学接受。我们于1980年12月24日飞回了古晋。我非常渴望将自己的计划付诸实践。我打电话给Mary，在很短的时间内，我们以团契方式再次见面！我们充满喜乐，在查经上分享上帝的话语，唱著活泼的诗歌以及一同祷告，就像我们当初在青团时期所做的那样。

初成团契的成立

我们的小组人数增长得非常快，这是因为那些与我们同个年龄层（20多岁），还在参加青年团契契友，也参与我们的小组。然后，我们必须为这个新的小组取一个名字，就是MYAF（卫理公会初成团契）。这个名字迅速并一致地被大家接受。我们大多数都是20多至30多岁的成年工作者。大部分者都是来自诗巫或砂拉越其他省份，却在古晋工作。我们的好朋友之一，Tom Yeo是来自西马，不过他的适应能力很强，他就像是砂拉越人一样，只是他的身份证号码跟我们不一样。

我们是如此渴望拥有一个帮助灵命成长的基督徒团契，而上帝为这团契增添了越来越多的新成员。我们从少数几个成员发展到20个成员，然后又增加到30个成员以及更多。我们是于周六晚上在卫理公会晋福堂的教堂大厅进行团契，而每月一次，我们会在契友家中以爱宴聚餐方式举行聚会。这始终是每月的亮点！我们也非常喜欢上主日崇拜。许多成员之所以来是因为他们的好朋友将他们带到了我们的团契。赞美主，许多人被神的话语感动以及在晋福堂受洗。那是个美好的时光，我们看到许多主内弟兄姐妹在生活中都对上帝有所承诺。我怎么会知道呢？这都是通过聆听他们关于神如何改变他们生活观的分享和见证得知。我们都感受到蒙神的祝福，也非常渴望与我们的朋友分享我们的基督教信仰。这就是我们这小组不断增长的方式。正是在这个时候，我相信上帝建立了祂的话语作为我们生活的基础。神的爱让我们相聚在一起。直到今天，我们仍然可以记得很久以前在初成团契时学

到的歌曲。我们的人数不断在增长，并且与基督同行的过程中也建立了许多美好见证。到1983年，我们已经是一个相当大的团契。更多成员的加入，同时一些成员也离开了。因为他们在工作中得到了晋升而不得不离开古晋，不然就是找到更好的发展。一些人前往其他城镇，或去到澳洲、西马或其他地区。但是我们的团契人数还是稳定地增长。

停车位问题

逐渐地，在晋福堂的停车位开始出现不足状况。我们当中所参加的英文场崇拜，是从早上8点到9点半，而华语场的是从早上10点到11点半结束。而我们新成立的初成团契成员是非常活跃的，我们都会早来迟回。我们会与新来的朋友聊天，并会邀请其他年轻人加入我们的初成团契。此外，我们还有其它的工作，如收拾赞美诗集及投影机。

因此，无可避免的是，我们的停车场有时会面临严重的问题，例如双重泊车，或者我们经常被要求赶快把车移走，因为接下来华语场的会众就要使用到停车场！

新的英语场崇拜

这件事在晋福堂执事会中被提出。有人就提议在黄土路的空置建筑物为解决方案。初成团契成员们听到这消息时是非常高兴的，一些英语场的会友也是。我们热切的期盼这计划可以成功，并以我们认为合适的方式，来协助推行这计划。这真的是神回应我们的祷告。一些成员加入了新教堂的建筑委员会，而其他成员则向委员会提出许多宝贵的意见。我们重新设计了建筑物并在教堂内安装冷气，这是我们那年代一个重大的举措。我认为，我们是全古晋，有些人却说是全砂，第一个拥有冷气设施的卫理公会教堂。我们这么做，因为这新教堂是建在很靠近邻近排屋的地方，而这些屋子后方都有养鸡及家禽的习惯。我们不止可以看到鸡粪，在教堂范围也会闻到其臭味。教会长者也曾问起，要如何长期支付这些电费。我也不确定教会执事会是如何同意我们年轻人的这项建议的，不过我们还是继续进行，安装了冷气设备，这都是出于对上帝的信心。

三一堂

卫理公会三一堂的名字是在晋福堂执事会中提出的，民都鲁有GRACE堂，诗巫则有WESLEY堂。而现在古晋终于迎来了卫理公会三一堂！

当我们于1984年8月搬到三一堂时，我们的初成成员和整个晋福堂的英文场会友都为拥有自己的停车场感到非常开心。这停车场问题已解决。感谢上帝。这小教会的每个人无论如何都会在不同的事奉上给予帮助，在教会事奉、司琴、招待员等等。我们的牧者也是新来的，Ting Kah Hing牧师。我记得那是美好时光，每个人或多或少都认识彼此。

初成团契的解散

有一天，我接到一个震惊的消息！我父亲告诉我们，初成不是卫理公会中受承认的教会团契组织。啊？原来在当时受承认的是卫理公会妇女组、卫理公会青年团契、卫理公会成年团契。我心里感到一阵刺痛，但没有提出抗议。我认为教会执事会知道得更多，我父亲当然也比我更了解实况！

同时间，在整个砂拉越和西马也有这种“细胞小组”运动。我们听到了很多有关细胞教会及其巨大发展的信息。因此，初成团契被逼无奈解散。但我们却重新组织并以细胞小组方式继续。我们每周一次在家中聚会查经。

当初的成员在哪了？

2017年，我们以前的初成成员回到古晋相聚。就像以前一样，有很多温暖，有很多快乐，并且大家也分享了神在各自生活中所做的一切的见证。在2018年，我们的成员在珀斯见面，参与了为期10天的聚会，还有旅行、观光及玩乐。在旅途中，每一天我们都有灵修及敬拜。我们玩得很开心，甚至在2019年再次相聚，并进行了一趟为期4天的巴士之旅，从吉隆坡去到檳城。我们到访了实兆远卫理公会遗产博物馆以及参加了檳城华人卫理公会的主日崇拜。我们计划在2020年5月去伦敦，去参观卫斯理遗址，并追随约翰卫理斯的脚步，不过这计划也因

新冠疫情而告吹。

不，我们还没有完成。我们，这些以前的初成团契成员，都知道我们被神所使用，去做祂所指示的事工，是多么荣幸的。祂话语的种籽，早在我们初成团契时已播下。而如今已扩散到世界将近一半的地方，在纽西兰、澳洲、英国以及马来西亚各个城镇。荣耀归于上帝。赞美我们的神，让这一切变成可能。还有一半的故事还未说出来，就让其他人来完成另外一半的故事吧！

- Lily Eu 撰写

在去年3月，马来西亚也因为新冠肺炎而举国混乱。这病毒突然间出现了导致我们都无法去学校，教会和旅游，只能呆在家里。就在MCO开始前，刚好是学校假期，我和我妹妹就去到了我外婆家住。但却不知道，一个星期的学校假期却变成半年多不能去学校上课。我就这样住在外婆家将近半年多的时间，不能回来家里住。这对我来说也是新常态，我们也必须要进行线上上课，新的科技对我来说也非常陌生。我也只能透过电话给我妈妈进行讨论，沟通如何应用新的科技。再加上去年的我是小六生，也是在小学的最后一年就这么过了，没有UPSR考试，没有毕业典礼，没有毕业旅行，对我来讲也是非常遗憾的事情。

除此之外，去年是我在主日学的最后一年，只去了教会三个月多就开始MCO了。主日学的最后一年竟然是在家里度过，有很多的回忆和不舍，也很久没有见到教会的朋友了。现在只能在在线上看到，也不知道他们是否有长高，长胖还是瘦了？但感恩的是在去年的圣诞前一个主日，主日学校长给我们小六生一个机会在线上事奉当聚会的领唱者，至少我在主日学的最后一年也可以付出小小的贡献。

在这个MCO期间，我也学到了很多。我和妹妹一起学习照顾我的表妹Charlotte，教她说话，帮她冲凉，给她泡奶等等。这让我经历到了父母的伟大，也很奇妙的看着表妹慢慢的长大和懂事。除此之外，我的外婆也教我和妹妹学习骑自行车，我感到无比的高兴，因为现在我们和一家人可以一起骑自行车了。由于学校还在进行线上上课，但父母亲还是需要工作，所以我母亲鼓励我可以学习煮饭和煮菜，并且教导我如何煮食饭菜。我也开始对煮食很感兴趣，并且会浏览《小红书》去学习各种的菜肴的煮法。最后，我希望这疫情能快快离开，求神怜悯我们，帮助我们能度过这次疫情的风波。

- 刘琦俊

回想起一年多前疫情刚开始的时候，我们每一个人都不知所措，就这样我们蒙然坐雾的开始了MCO。初入职场到如今，我还不曾试过在家里工作将近两个月，这真是一个全新的工作常态。在这两个月里，我只能在家里走动，不能到处溜达。不但如此我们还必须遵守很多的防疫措施，譬如要戴口罩，要保持社交距离，测量体温，有效洗手等等。心里纵然有百般的不愿意，但是我还是听从政府的劝告，也一一的做到了。

两个月的时间不长也不短，但我必须再次安排我的时间工作，灵修，做门徒功课，线上事奉。感谢神让我在疫情里有更多的时间读神的话语和做门徒功课。起初我还担心我的门徒课程是否能完成，因为我们无法在实体上课。感恩桑桑牧师通知我们可以在线上上课，让我们感到无比的快乐和刺激。就这样线上的课程，聚会，崇拜，祷告会，我们都很好的善用高科技来替代实体的所有聚会。时间一天一天的过去，从2020年3月到今年5月已有一年多了，但我们还不能完全恢复之前的生活，也不能有实体的聚会，说实话心里非常想念教会的弟兄姐妹。

在这一年里，我逼不得以暂停我的领唱小组事奉，因为公司的一些应对措施导致我无法去教会当助唱，这是我最大的遗憾的事。这次的疫情，神要让我学习敬拜祂不一定只要在教会，而是在任何一个场所包括家里，我们也应该尽心，尽性，尽力，尽力的去敬拜祂。除此之外，我也熟悉了线上团契聚会，崇拜，祷告会，门徒课程，进行会议和讨论。对我来说，只要我们有心想去学习，我们就可以克服种种的难关，并不会因为环境而与神疏离。总而言之，最重要的是我们都不要停止聚会，要事奉神，爱神，敬畏神。最后，我只能祈求神能使新冠肺炎疫情能快快消失，让我们可以恢复正常的生活。

- 李美莹

